

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29. 9. 2021 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Kurfírta a soudců přísedících Marie Novákové a Jaroslavy Vavrouchové,

t a k t o :

Obžalovaní

L.B., narozený XXXXX v XXXXX, ředitel společnosti XXXXX trv. bytem XXXXX,

J.K., narozená XXXXX v XXXXX, projektová manažerka, trv. bytem XXXXX, XXXXX,

R.K., narozený XXXXX v XXXXX, revizní technik, trv. bytem XXXXX, XXXXX,

se podle § 226 písmeno a) trestního řádu **zprošťují** obžaloby Vrchního státního zastupitelství v Olomouci sp. zn. 3 VZV 4/2016-628, podané na ně pro skutky spočívající v tom, že

I.

L.B. jako předseda představenstva společnosti XXXXX v rámci oprávnění a povinností, které mu plynuly ze Smlouvy o dílo č. 05209 uzavřené mezi investorem - společností XXXXX a generálním dodavatelem stavby - společností XXXXX, jednající během výstavby fotovoltaické elektrárny Havřice (dále též jen FVE Havřice) jménem společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem v XXXXX a zároveň jako zástupce (a rovněž také spolumajitel a místopředseda představenstva) společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem v XXXXX, tedy generálního dodavatele stavby FVE Havřice poté, co nejprve dne 21.10.2010 podal u Energetického regulačního úřadu v Jihlavě žádost o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby, záměrným jednáním v rámci licenčního řízení o udělení této licence na provozování FVE Havřice o výkonu 1,88 MW úmyslně uvedl v omyl zástupce Energetického regulačního úřadu v Jihlavě, když předstíral, že tato výrobní je ve stavu úplné dokončenosti a splňuje všechny podmínky pro udělení licence, byť tomu tak nebylo

Shodu s prvopisem potvrzuje: Magda Pokorná.

a proto za účelem vytvoření nepravdivých podkladů společně s

J. K. jako zmocněncem pro věci technické, v rámci oprávnění a povinností, které ji plynuly ze Smlouvy o dílo č. 05209 uzavřené mezi investorem společností XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem v XXXXX a generálním dodavatelem společnosti XXXXX, jednající během výstavby FVE Havříce jménem společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem v XXXXX, umožnili obviněnému R. K. dne 12.11.2010 provedení Revize elektrického výrobního zařízení nn – FVE Havříce, na základě které byla dne 16.11.2010 vyhotovena nepravdivá revizní zpráva č. 3.11/2010, která měla v rámci licenčního řízení deklarovat, že FVE Havříce je z hlediska bezpečnosti schopna provozu a provedení této revize a zpracování revizní zprávy umožnili přesto, že si byli vědomi jako zástupci investora i generálního dodavatele stavby toho, že v době provedení revize a zpracování revizní zprávy není revidované zařízení dostavěné, neboť montáže fotovoltaických panelů, jejichž zapojení podléhá předmětné revizi, probíhaly ještě v prosinci 2010 a k úplnému dokončení montáží všech fotovoltaických panelů a jejich zapojení došlo až po datu 2.1.2011 a byli si tedy vědomi toho, že revizní zpráva, která deklaruje, že revidované zařízení je z hlediska bezpečnosti schopné provozu neodpovídá skutečnému stavu a je tedy nepravdivá

a dále tím, že

dne 16.12.2010 vystavili a podepsali L.B. jako zástupce žadatele o licenci - společnosti XXXXX a J.K. jako zástupce dodavatele XXXXX předávací protokol, jehož předmětem předání byla Fotovoltaická elektrárna Havříce, s datem dokončení díla 16.12.2010 a tento protokol podepsali s vědomím, že bude použit v rámci licenčního řízení vedeného u Energetického regulačního úřadu týkajícího se udělení licence vztahující se k výrobě FVE Havříce, jako nutný doklad pro potřeby licenčního řízení přechod vlastnictví k fotovoltaické elektrárně na společnosti XXXXX a tento protokol byl za tímto účelem skutečně doručen L. B. dne 21.12.2010 na Energetický regulační úřad v Jihlavě jako jeden z dokumentů, který byl nutný pro nabytí právní moci v mezidobí vydané licence,

a tento předávací protokol podepsali, přestože si byli vědomi toho, jako zástupci investora i generálního dodavatele stavby, že ke dni podpisu předmětného předávacího protokolu nebyla stavba FVE Havříce dokončena, neboť montáže fotovoltaických panelů i jiné stavební práce probíhaly i po datu podpisu předávacího protokolu,

příčemž takto postupovali s vědomím, že nepravdivá revizní zpráva i nepravdivý předávací protokol jsou nezbytné pro vydání licence pro podnikání v energetických odvětvích a budou v probíhajícím licenčním řízení sloužit k navození a potvrzení dojmu o úplné dokončenosti stavby fotovoltaické elektrárny Havříce,

přesto v době od 12. 11. 2010 až do právní moci Rozhodnutí ERÚ o udělení licence dne 21. 12. 2010 úmyslně L.B. tajil před Energetickým regulačním úřadem významnou okolnost, že v době provedení revize elektrického výrobního zařízení dne 12.11.2010, jakož i v době podpisu předávacího protokolu dne 16.12.2010 nebyla elektroinstalace dané výroby ani zdaleka ve stavu dokončenosti, přičemž také L.B. i J.K. věděli, že jimi podepsaný protokol a nepravdivá revizní zpráva budou využity v rozporu se skutečným stavem k protiprávnímu získání licence společnosti XXXXX na provoz fotovoltaické elektrárny Havříce, k jejímu připojení k distribuční síti společnosti E.ON Distribuce, a.s., k uzavření smluv s odběrateli elektrické energie společnostmi E.ON Distribuce, a.s. a E.ON Energie a.s. a k následné neoprávněné fakturaci částek za dodávky elektrické energie distribuční společnosti, případně jejím právním nástupcům a k neoprávněnému obohacení společnosti XXXXX v rozsahu uvedeném níže,

a uvedený předávací protokol spolu s předloženou revizní zprávou způsobily, že licence č. 111017356 vydaná dne 15.12.2010 Energetickým regulačním úřadem pod č.j. 12744-15/2010 - ERU společnosti XXXXX nabyla dne 21.12.2010 právní moci,

kdy na základě této pravomocné licence a provedení tzv. prvního paralelního připojení do distribuční soustavy ještě v roce 2010, jakož i v důsledku následného prezentování nepravdivých informací o dokončenosti výroby, resp. zamlčení informací o její nedokončenosti v době vydání licence vůči společnosti E.ON Distribuce a.s. při uzavření Smlouvy o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy č. 2010 - S711020 ze dne 11. 1. 2011, jakož i při následné pravidelné měsíční fakturaci výkupních cen a zeleného bonusu na jejím základě vznikl a byl uplatňován společností XXXXX nárok na garantovanou výkupní cenu za vyrobenou elektrickou energii ze zdroje uvedeného do provozu v roce 2010 ve výši 12.150,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let s garantovaným meziročním nárůstem výkupní ceny v intervalu 2 – 4 % ročně po dobu ekonomické životnosti výroby, zakotveném v § 2 vyhlášky č. 140/2009 Sb.,

a to přesto, že FVE Havříce v době vydání Rozhodnutí o udělení licence č. 111017356, které nabylo právní moci dnem 21.12.2010, podmínky pro získání licence nespĺňovala a úhrady za dodanou energii vyplácené ponížené o tržní cenu dodané energie, případně podpora vyplácené formou zeleného bonusu, tvoří škodu způsobenou na úkor společnosti E.ON Distribuce, a.s. a společnosti XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, které následně přenesly zvýšené náklady na výrobu elektřiny na spotřebitele elektřiny, na ostatní provozovatele distribučních soustav prostřednictvím vyrovnávacích plateb a státní rozpočet České republiky,

kdy jen za období od 13.1.2011 do 16.1.2017 společnost XXXXX vyrobila, dodala a vyfakturovala odběratelům elektrické energie společnosti E.ON Distribuce, a.s. a společnosti E.ON Energie, a.s. celkem 10.060.918 kWh elektrické energie, za kterou tak získala neoprávněné obohacení ve výši 123.573.344,- Kč, přičemž L.B. i J.K. byli srozuměni s budoucími úhradami takto vyráběné energie s tím, že po dobu garantované délky podpory může tato částka dosáhnout výše 459,6 miliónů Kč ku škodě primárně v období od 1.1.2011 do 31.12.2012 společnosti E.ON Distribuce, a.s., která však cenu refinancovala od spotřebitelů elektrické energie a z dotací České republiky a v období od 1.1.2013 do 16.1.2017 dále společnosti E.ON Energie, a.s., která však cenu průběžně refinancuje od společnosti XXXXX, která je ve 100% vlastnictví České republiky,

II.

R.K. jako revizní technik dne 16.11.2010 vypracoval Zprávu o výchozí revizi elektrického výrobního zařízení nn č. 3.11/2010 s předmětem a místem revize fotovoltaická elektrárna Havříce, kterou vypracoval na základě revize provedené dne 12.11.2010, ve které uvedl, že se jedná o výchozí zprávu celkovou, vycházející z projektové dokumentace XXXXX s.r.o.,

přičemž do revizní zprávy uvedl nepravdivé údaje týkající se typu a počtu fotovoltaických panelů, neboť uvedl, že v revidované fotovoltaické elektrárně bylo ke dni revize namontováno a zapojeno 1.520 kusů fotovoltaických panelů typu SOLARFUN SF 220-30P - 230 Wp, 2.278 kusů fotovoltaických panelů typu SOLARFUN SF 160-24M - 195 Wp a 5.678 kusů fotovoltaických panelů typu SOLARFUN SF 160-24M - 190 Wp, a to přesto, že tyto panely se v takovém množství a typech v elektrárně nenacházely a dále

uvedl, že "*Revidované zařízení je z hlediska bezpečnosti schopné provozu*", takže revizní zprávu zpracovával s vědomím, že tento závěr nemohl být jeho revizí zjištěn a prokázán, neboť bezpečnost provozu revidovaného zařízení nelze ověřit před tím, než je revidované zařízení dokončené a navíc z uvedených nesprávných údajů o fotovoltaických panelech je zjevné, že tyto panely a jejich zapojení nerevidoval, přičemž fotovoltaická elektrárna Havříce jednoznačně nebyla ke dni provádění revizní prohlídky dokončena, neboť ještě v době od 10.12.2010 do 17.12.2010 byly prováděny montážní práce na fotovoltaické elektrárně Havříce týkající se fotovoltaických panelů a jejich zapojení, takže v době provedení vlastní revize fotovoltaická elektrárna Havříce nemohla splňovat podmínky pro provedení výchozí revize elektrického zařízení definované ČSN 33 1500 a ČSN 33 2000-6,

a dále nerevidoval fotovoltaické panely umístěné na pozemku č. 1085/2, které tam v době provádění jeho revize nebyly a to přesto, že v projektové dokumentaci společnosti XXXXX s.r.o. zakreslené byly a měly být součástí fotovoltaické elektrárny a byly dostavěny v době po 14.3.2011, a zároveň si byl plně vědom toho, že jím vypracovaná nepravdivá zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení bude v řízení před Energetickým regulačním úřadem v Jihlavě použita jako podklad k vydání licence na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů pro společnost XXXXX a k připojení výrobní k distribuční síti společnosti E.ON Distribuce, a.s. a na základě neoprávněně vydané licence dojde k uzavření smluv s odběrateli elektrické energie a k následné neoprávněně fakturaci částek za dodávky elektrické energie distribuční společnosti, případně jejím právním nástupcům a k neoprávněnému obohacení společnosti XXXXX v rozsahu uvedeném níže a tímto svým jednáním tak umožnil L. B. předstírat v řízení před Energetickým regulačním úřadem v Jihlavě stav plné dokončenosti FVE Havříce, a tak mohla být v tomto řízení společnosti XXXXX dne 15.12.2010, v právní moci dne 21.12.2010 pod. č.j. 12744- 15/2010-ERU udělena licence č. 111017356,

kdy jen za období od 13.1.2011 do 16.1.2017 společnost XXXXX vyrobila, dodala a vyfakturovala odběratelům elektrické energie společnosti E.ON Distribuce, a.s. a společnosti E.ON Energie, a.s. celkem 10.060.918 kWh elektrické energie, za kterou tak získala neoprávněně obohacení ve výši 123.573.344,- Kč, přičemž si byl vědom budoucích úhrad takto vyrobené energie a toho, že po dobu garantované délky podpory může tato částka dosáhnout výše 459,6 miliónů Kč ke škodě primárně v období od 1.1.2011 do 31.12.2012 společnosti E.ON Distribuce, a.s., která však cenu refinancovala od spotřebitelů el. energie a z dotací České republiky a v období od 1.1.2013 do 30.6.2016 dále společnosti E.ON Energie, a.s., která však cenu průběžně refinancuje od společnosti XXXXX, která je ve 100% vlastnictví České republiky,

ve kterém státní zástupce spatřoval spáchání zvlášť závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, zčásti dokonaného a zčásti nedokonaného, ukončeného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, u obžalovaných L. B. a J. K.

a pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k zvlášť závažnému zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonanému a zčásti ukončenému ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku u obžalovaného R. K.

neboť, nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž jsou obžalovaní stíháni,

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu se poškození XXXXX, IČ: XXXXX, a XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem v XXXXX, XXXXX, **odkazují** se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

1. Na úvod je nutné zmínit, že tento rozsudek byl vyhlášen poté, co byl usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 30. 9. 2020, č. j. 6 To 38/2020-2603 zrušen rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 20. 11. 2019, č. j. 10 T 4/2018-2442. Důvodem zrušení předchozího rozsudku byly nedostatky odůvodnění, nevypořádání se s provedenými důkazy, neprovázanost mezi skutkovými zjištěními a úvahami soudu a nevypořádání se s obhajobou obžalovaných. Odvolací soud vytknul rozsudku do jisté míry neobvyklou strukturu odůvodnění zrušeného rozsudku, ve kterém nebyl shrnut obsah výpovědi obžalovaných. Dále odvolací soud považoval za nesprávné vyhodnocení umístění solárních panelů na pozemku č. 1085/2, které se z pohledu celého díla jeví jako malá část budované technologie. Nebylo dostatečně objasněno, proč by neumístění solárních panelů na daném pozemku v době revize mělo prokazovat nedokončenost celé FVE, a proč by měl revizní

technik na takové zjištění jakkoli reagovat. Vrchní soud požadoval sjednocení právního názoru na význam počtu a typu solárních panelů na FVE a odstranění nejasností v hodnocení této skutečnosti. Vrchní soud zpochybnil význam fotografií a dokladů z prosince 2010 na jednorázový úkon provedení revize obžalovaným K. a nedůslednost nalézacího soudu, který neučinil žádné kategorické závěry stran nedokončenosti revidovaného zařízení. Podle odvolacího soudu se krajský soud nevypořádal s výpovědí svědka A., obhajobou obžalovaného B. ohledně skladování solárních panelů v místě FVE pro jiné stavby, ani s předávacími protokoly pro 12 ochranných rámu na střídače a jejich funkce pro danou FVE. Nalézací soud se měl věnovat vyhodnocení výpovědí obžalovaných či svědků vysvětlujících práce na předložených fotografiích poklesem částí konstrukcí v důsledku nestabilního podloží. Odvolací soud vytýčil, aby v následujícím řízení byli vyslechnuti obžalovaní k významu jednotlivých komponent a důvodu případných víceprací, aby bylo možné jednoznačně učinit závěr o pravdivosti předávacího protokolu z 16. 12. 2010. Dále měl nalézací soud přesvědčivě vyložit, v čem viděl nesprávnost revizní zprávy ve vztahu k solárním panelům na pozemku č. 1085/2, které mohly být revizním technikem v listopadu 2010 jen těžko zaznamenány. Krajský soud měl vydat jednoznačnější stanovisko k typu a počtu panelů, a existenci povinnosti revizního technika jednotlivě ověřovat solární panely při provádění revize. Odvolací soud vyjádřil přesvědčení, že instalované panely na pozemku č. 1085/2 nelze hodnotit jako rekonstrukci stávajícího stavu; takovou stavbu bylo nutné samostatně revidovat. Pokud ovšem jejich osazením nedošlo ke zvýšení výkonu vybudované FVE, mohlo mít neprovedení revize maximálně správněprávní důsledky, nikoliv trestněprávní. Odvolací soud uložil nalézacímu soudu, aby zaujal jasnější stanovisko k otázce, zda dokončeným dílem z hlediska uvedení do provozu byla kompletně dokončena FVE, nebo lze za dokončení považovat již zhotovenou technologickou část schopnou vyrábět elektrickou energii. Odvolací soud vyjádřil skepsi nad formulací skutkového děje, která kladla obžalovaným za vinu, že umožnili obžalovanému K. provedení revize, když nebylo zřejmé, zda ji požadovali, nebo jak s ní dál hodlali naložit. Za nesprávné odvolací soud považoval hodnocení znaleckých posudků, ve kterém nalézací soud obecně odkazoval na judikaturu, aniž by ji blíže rozvedl. Za rozporné považoval odvolací soud, pokud závěry jednoho posudku vztážené ke konkrétní FVE krajský soud odmítal, zatím co u jiného posudku je přijímal. Dále měl nalézací soud, v případě rozhodování o vině obžalovaných, přesvědčivě a přezkoumatelně stanovit výši škody, která měla být jednáním způsobena a tento závěr odpovídajícím způsobem přenést do případného rozhodování v adhezním řízení.

2. Předmětem řízení byla obžaloba Vrchního státního zastupitelství v Olomouci – pobočka v Brně 3VZV 4/2016, která kladla za vinu obžalovanému L. B., že jako předseda představenstva společnosti XXXXX a zástupce společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem v XXXXX (dále taky jako „XXXXX“) nejprve 21. 10. 2010 podal žádost o udělení licence u ERÚ a záměrným jednáním v rámci tohoto řízení uvedl ERÚ v omyl. Obžalovaný předstíral, že výroba FVE Havříce je dokončena a splňuje všechny podmínky pro udělení licence. Obžalovanou J. K. obžaloba vinila z toho, že jako zmocněnec pro věci technické v rámci smlouvy o dílo mezi XXXXX a XXXXX, společně s obžalovaným B. umožnili obžalovanému K. 12. 11. 2010 provedení revize elektrického výrobního zařízení, na základě které byla dne 16. 11. 2010 vyhotovena nepravdivá revizní zpráva. Obžalovaní B. a K. jako zástupci stran XXXXX a XXXXX podepsali 16. 12. 2010 nepravdivý předávací protokol, protože v době podpisu protokolu nebyla stavba FVE Havříce dokončena. Nepravdivá revizní zpráva a nepravdivý předávací protokol byly potřebné při vydání licence k prokázání technické způsobilosti FVE Havříce. Obžalovaný B. tajil před ERÚ rozpor mezi skutečným stavem a listinami (předávacím protokolem, revizní zprávou), což přimělo ERÚ k vydání licence na základě nepravdivých údajů, a distribuční společnost k provedení tzv. prvního paralelního připojení v roce 2010. Po uzavření smlouvy o dodávce elektřiny byla vyráběná elektřina fakturována s garantovanou podporou, jako by byla vyrobena ve zdroji oprávněně uvedeném do provozu v roce 2010. Tím měla být od 13. 1. 2011 od 9. 6. 2016 způsobena škoda celkem ve výši 123 573 344,-Kč. Po dobu garantované délky podpory výroby elektřiny z obnovitelného zdroje mohla být způsobena škoda ve výši 459,6 mil. Kč. Obžalovanému R. K. bylo kladeno za vinu, že

jako revizní technik 16. 11. 2010 zpracoval zprávu o revizi č. 3.11/2010, uvedl v ní nepravdivé údaje o typu a počtu solárních panelů zapojených v revidované FVE, potvrdil bezpečnost provozu revidovaného zařízení, ačkoliv to nemohl ověřit bez úplného připojení všech solárních panelů. Nerevidoval solární panely umístěné na pozemku č. 1085/2, které byly vybudovány až po 14. 3. 2011. Přitom si byl vědom, že revizní zpráva může sloužit v licenčním řízení u ERÚ, k připojení výroby k distribuční síti, k uzavření smluv o odběru elektrické energie a k fakturaci neoprávněné podpory pro zdroj, který byl údajně uveden do provozu v roce 2010. Tím měl pomoci společnosti XXXXX fakturovat distribuční společnosti a společnosti OTE vyrobenou elektřinu jako ze zdroje uvedeného do provozu v roce 2010 a neoprávněně se obohatit o stejnou hodnotu, jako u hlavních pachatelů. Obžalovaný B. a K. se měli dopustit zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku zčásti dokonaného, zčásti ve stádiu pokusu; obžalovaný K. pomoci ke spáchání zločinu podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) a § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku.

3. V odůvodnění tohoto rozsudku soud využil části odůvodnění zrušeného rozsudku, u kterých nedošlo k žádným podstatným změnám. Soud změnil či doplnil ty části odůvodnění, ve kterých měl rozšířit a upřesnit svou argumentaci, nebo ve kterých věc hodnotil jinak.
4. Obžalovaný L.B. při obhajobě uvedl své vzdělání, popisoval předchozí zkušenosti s budováním fotovoltaických elektráren (dále také „FVE“) a předchozí realizace vlastních i cizích projektů FVE. Obžalovaný připomínal, že některé projekty výstavby FVE odmítli z důvodu nedostatečné kapacity, nebo rizika nedokončení do roku konce roku 2010. Upozorňoval na měnící se metodiku a rozšiřování požadavků při udělování licence. Podle obžalovaného vždy důsledně postupovali podle energetického zákona č. 458/2000 Sb. a vyhlášky č. 426/2005 Sb. o podrobnostech pro udělování licence. Obžalovaný byl přesvědčen, že nejasnosti vznikly ohledně výkladu výstupního výkonu zdroje, zda se jednalo o výkon na fotovoltaických panelech nebo měřitelný výkon výroby za generátory. Obžalovaný spatřoval problémy v rozdílu mezi měřitelným výkonem celé výroby v kW a neměřitelným výkonem stejnosměrného proudu v kWp na panelech. Obžalovaný se domníval, že vše provedli podle platné legislativy v roce 2010, na základě které byla FVE v Havřicích přidělena licence. O tom svědčila kontrola provedená ERÚ v roce 2016, který znovu udělil elektrárně licenci se stejným číslem. Podle ní je od listopadu 2017 FVE opět v provozu a dodává elektřinu do distribuční sítě.
5. Ke stavbě FVE Havřice řekl, že na vhodné pozemky je upozornil svědek A.. Byla vypracována studie připojitelnosti k distribuční síti, která potvrdila účelnost připojení. Na začátku roku se obžalovaný dohodl se svědkem A., že bude zastupovat investora XXXXX a zajistí vše potřebné pro povolení stavby. Po vyřízení všech náležitostí byla zahájena stavba. V první polovině roku byl objednan nezbytný počet fotovoltaických panelů, 5 kusů střídačů, konstrukce a kabeláže. Vlastní činnost obžalovaného představovala hlavně přípravu podkladů za investora a zajištění úvěru 122 mil. Kč u XXXXX CZ. Kromě toho pracoval na dalších projektech pro smluvní zákazníky (6 FVE – Plzeň, Břest, Domažlice, Hluk, Bojkovice, Krhov). Na stavbě FVE Havřice se ve druhé polovině roku 2010 vyskytoval nepravdivě a namátkově. Stavba probíhala podle plánu, problémy a změny se řešily operativně. Podle dokladů proběhl poslední dovoz fotovoltaických panelů 29. 10. 2010, tedy hodně před provedením revizní zprávy. Montáže panelů byly podle smlouvy dokončeny před provedením revize 12. 11. 2010. Obžalovaný ani nevěděl, kdo byl objednán jako revizní technik, podle dokladů to byl obžalovaný K., který provedl kontrolu dne 12. 11. 2010. Obdobnou revizní zprávu předkládali i k jiným projektům, ze strany ERÚ nikdy nebyla žádná výhrada. Rozdíly ve výkonových údajích byly podle obžalovaného okrajové, zpráva o revizi správně uváděla údaj o výstupním výkonu 1650 kW na střídavé straně, údaj uvedený na licenci 1,89 MW, je chybný údaj, který vyžadoval uvést ERÚ. Obžalovaný považoval za absurdní, že obžaloba poukazovala na výrobní parametry zdroje, které ve skutečnosti nikdy nenastaly.
6. Obžalovaný rozebíral povahu revizní zprávy, která byla požadována. Podle něj se technické předpoklady FVE mohou prokazovat i před úplným dokončením stavby, revizní zpráva může být vyhotovena a licence udělena i na nedokončenou stavbu FVE. V zákonech a vyhláškách podle

obžalovaného nebylo stanoveno, jakou revizní zprávu měli ERÚ doložit, zda šlo o výchozí revizní zprávu a které části FVE se měla týkat. Obžalovaný tvrdil, že zpráva o revizi byla vyhotovena podobně jako v jiných případech. Bylo provedeno měření existující výrobní technologie. Revizní zprávy byly poskytnuty distribuční společnosti, která provedla kontrolu a uvedla elektrárnu do provozu. Podle pravidel provozování distribuční soustavy bylo dne 22. 12. 2010 provedeno první paralelní připojení a vystaven protokol na výrobní zdroj. O bezpečnosti FVE Havřice nemohlo být pochyb, protože za osm let provozu nenastaly žádný úraz, požár nebo závady.

7. Nedostatky licenčního řízení obžalovaný B. připisoval především ERÚ. Pokud nějaké nedostatky FVE existovaly, měl úřad provést řádně správní řízení, ale nic se nestalo. Žádná změna nenastala ani v roce 2013, když provozovatel požádal o změnu licence a úřad neshledal žádné závady. V dubnu nebo v květnu 2011 po měření a zjištění vad a nedodělků se provozovatel rozhodl vyměnit panely na FVE za jiné panely, které měli skladem. Výkon výrobní zůstal podle štítků na panelech před i po výměně stejný. Vzhledem ke snížení jednotkového výkonu panelů došlo k dílčímu rozšíření panelů s využitím pozemku p. č. 1085/2, i když nebyl překročen licencovaný výkon elektrárny. Podle výkladu ERÚ, pokud nedošlo k překročení instalovaného výkonu uvedeného v licenci, nebyl důvod pro hlášení takové změny. Obžalovaný znovu odkazoval na kontrolu ERÚ v prosinci 2016, která neshledala žádný rozpor s energetickým zákonem a vedla k opětovnému vydání licence.
8. Obžalovaný B. vysvětloval uzavírání úvěrové smlouvy v říjnu 2010. Tím byl zdržen podpis smlouvy o dílo mezi investorem (XXXXX) a dodavatelem (XXXXX), ačkoliv příprava a práce na stavbě začaly už před podpisem smlouvy o dílo. Podmínkami banky obžalovaný vysvětloval podpis Dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo. Banka umožňovala čerpání úvěru až v okamžiku, když technologie byla v majetku investora. Proto byl stanoven termín dokončení technologické části díla a přechod vlastnického práva k technologii podle smlouvy o dílo na 15. 12. 2010.
9. S interpretací státního zástupce o uvedení v omyl podpisem předávacího protokolu dne 16. 12. 2010 obžalovaný nesouhlasil, neboť šlo o předání technologické části, jak bylo uvedeno ve smlouvě o dílo a jejím dodatku. Podle obžalovaného neprokazoval dokončení stavby, která byla ve zkušebním provozu, celá stavba byla dokončena až protokolem ze dne 10. 2. 2011, který byl doložen k žádosti o kolaudaci. Protokol ze dne 16. 12. 2010 byl dokladem pro banku, že investor vlastní technologii, jinak by banka neuvolnila úvěrovanou částku. Podle požadavku ERÚ byl předán tento protokol při převzetí licence. Od ERÚ měli potvrzeno, že při povolení zkušebního provozu, stačil předávací protokol k technologii, protože licence se vázala k vlastnictví výrobního zařízení. Po přechodu vlastnického práva k technologii a splnění dalších podmínek, obdrželi od banky finanční prostředky na zaplacení celé výstavby.
10. Obžalovaný B. se distancoval od pozměněné kopie rozhodnutí o zkušebním provozu v licenčním spisu. Na ERÚ předávali originály všech důležitých dokumentů, neměli důvod zakrývat chybu stavebního úřadu v popisu, který se opakoval i ve stavebním povolení a dalších dokumentech. Ve spisu ERÚ jsou založeny i kopie smlouvy o dílo, které také byla pozměněná, i když ji žadatel předával v plném rozsahu.
11. V prosinci 2010 obžalovaný namátkově zkontroloval dokončenost technologické části FVE. Na základě požadavku banky K. připravila předávací protokol k technologii, který obžalovaný 16. 12. 2010 podepsal. Neměl přitom v úmyslu kohokoliv podvést. Dokončenost technologie fyzicky zkontroloval zástupce banky N., zástupce distributora B. a zástupci ERÚ. Další práce na stavbě FVE Havřice v rámci zkušebního provozu neměly na předanou výrobní technologii vliv. Fakturace a zaplacení proběhly po kompletním dokončení prací až v prosinci 2010, když byl dodavatel stavby schopen zaplatit subdodavatelům. Obžalovaný zdůrazňoval, že FVE provozovali podle předpisů a norem, řádně vykazovali vyrobenou elektřinu, nikdy nebylo žádným kontrolním úřadem zjištěno jakékoliv pochybení. Finanční prostředky za výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů byly přednostně použity na úhradu bankovního úvěru. Z důvodu srážkové daně nedošlo k výplatě

žádných zisků společnosti XXXXX. Vzhledem k nesplacenému úvěru a zastavení výplaty podpory výroby elektřiny společnost evidovala ztrátu 15 mil. Kč jen za rok 2018.

12. U hlavního líčení obžalovaný B. doplnil, že společnost XXXXX vystupovala jako generální dodavatel. Obžalovaný pracoval jako ředitel společnosti, předseda představenstva a akcionář. Další akcionáři byli P., Ch. a pan T.. Později společnost vstoupila do likvidace. Společnost XXXXX byla v roce 2010 investor, obžalovaný byl předseda představenstva a později statutární ředitel, akcionáři společnosti byli P., Ch. a svědek A.. ***Společnost byla založena účelově pro výstavbu FVE Havřice podle požadavku banky.***
13. Obžalovaný nevěděl, kdo objednal kritickou revizní zprávu. Technici revizní zprávy vyžadovali jednotlivě a podle postupu prací. Žádost o vydání licence ERÚ posílali poštou, administraci měla na starosti paní T., která žádost vyplnila, předložila ji obžalovanému k podpisu a vypravila jí. V daném případě se obžalovaný neseznámil s revizní zprávou, administrátorka ji vyžádala od někoho z realizačního týmu. Obžalovaný B. potvrdil, že ve společnosti XXXXX rozhodoval, požádal spolupracovníky o přípravu žádosti o licenci a dalších dokumentů. Obžalovaný nevěděl o provedení inkriminované revize. Byl to jeden z řady podkladů, které ve firmě k žádosti připravovali. Obžalovaný nevěděl, kdo kontroloval splnění požadavků pro podání žádosti o vydání licence. Obecně obžalovaný kontroloval, že byly všechny podklady shromážděny. Obžalovaný měl základní informace o průběhu výstavby elektrárny a jejich základních částí. Bylo mu oznámeno, že mají všechno nainstalováno, případně připraveno pro revizi. Revize se sám neúčastnil, neznal podrobnosti průběhu stavby, ani nebyl schopen je s odstupem času popsat.
14. Ke vzniku inkriminovaného předávacího protokolu obžalovaný zopakoval, že si protokol vyžádal ERÚ, proto byl předán při převzetí licence. Předávací nebo zjišťovací protokoly pro stavbu FVE měla na starosti obžalovaná K.. Obžalovaný protokol podepsal, jednalo se o předání technologie mezi investorem a dodavatelem stavby. Předávací protokol vznikl podle požadavku banky a na základě dílčích protokolů.
15. K rozhodnutí a povolení stavebního úřadu obžalovaný řekl, že záležitosti se stavebním úřadem vyřizoval svědek A.. Obžalovaný se domníval, že dokumenty dodávali ERÚ v originálech, nebyl si vědom, jak se do licenčního spisu dostala upravená kopie. Osobně byl obžalovaný na ERÚ pouze při vyzvednutí licence a vzdání se práva na rozklad, tehdy odevzdal i požadovaný předávací protokol k technologii.
16. Koordinaci a dohled nad stavbou FVE Havřice měla obžalovaná K.. Dílčí práce prováděli subdodavatelé. Obžalovaný byl přítomen při prvním paralelním připojení elektrárny. Dodatečné umístění panelů na části pozemku par. č. 1085/2 obžalovaný vysvětloval tím, že některé panely nedosahovaly předpokládaného výkonu, proto je nahradili jinými, ale zachovali celkový výkon elektrárny. V době výslechu nebyla vyplácena podpora výroby elektřiny po zrušení rozhodnutí o udělení licence. Po novém udělení licence je placena pouze čistá cena dodané elektřiny.
17. Po předložení fotografií nedokázal obžalovaný potvrdit, jestli fotografie vznikly 15. 12. 2010 (č. l. 270-271). Zachycené práce byly opravy řady panelů na navážce stavební suti, u které došlo k posunu. Došlo k demontáži, převrtání a opětovné montáži panelů. K dokladům o dílčích dodávkách na stavbu elektrárny obžalovaný řekl, že byli se subdodavateli domluveni, že práce a dodávky provedené v průběhu října a listopadu 2010, budou zaplacené až v prosinci. K tomu směřovaly předávací protokoly. Proto bylo možné, že práce a dodávky provedené dříve, subdodavatelé vyúčtovali později. Převazy prováděné v prosinci 2010 obžalovaný vysvětlil tím, že převáželi materiály z jiných staveb FVE do Havřic, aby mohly být dočasně deponovány na zpevněné betonové ploše jako v meziskladu. Obžalovaný nekontroloval vedení stavebního deníku, mohlo se stát, že se ztratil, mohl být skartován nebo založen. Záznam na protokolu o předání rámu na střídače obžalovaný vysvětloval překlepem nebo chybou, ke které mohlo dojít při práci na více stavbách. U FVE Havřice bylo 5 střídačů a nemohlo tam být 11 rámu. Předávací protokol XXXXX z prosince 2010 byl vyhotoven později, než byly práce provedeny, předání a vyúčtování prací bylo

provedeno tak, aby nedošlo k prodlení po jejich fakturaci. I po dílčím předání a převzetí díla mohly některé práce pokračovat. K formálnímu předání docházelo až v prosinci, protože teprve tehdy měl investor prostředky k zaplacení.

18. Práce od subdodavatelů přebírala obžalovaná K., podepisovala předávací protokol, pak musela odsouhlasit související fakturu. Obžalovaný neprověřoval každé předání práce od subdodavatelů. V prosinci 2010 byl přesvědčen o dokončení FVE ve všech podstatných částech. Pokud byl podepsán předávací protokol a odsouhlasen odpovídajícím technikem, obžalovaný umožnil převedení peněz.
19. V kritické době obžalovaný pracoval na stavbě více elektráren. Menší podíl měly projekty větších elektráren, větší podíl měly instalace na rodinných domech. Při žádostech o licenci vycházeli ze stejné legislativy. K provádění revize na straně vysokého napětí byly přísnější předpisy, pracovat na nich mohli jen specialisté. Musela být revidovaná přípojka vysokého napětí po trafostanice, dále trafostanice – její vysokonapětové i nízkonapětové části. Po dokončení byla provedena revize nízkonapětové části, kabeláže a propojení, až k jednotlivým stringům a panelům. Celkem šlo o pět revizí, všech pět revizí přikládali k žádosti o licenci a o první paralelní připojení.
20. Při pokračování v hlavním líčení obžalovaný B. zdůraznil, že předávací protokoly vznikaly v souladu se smlouvou o dílo. Protokol z 16. 12. 2010 byl podepsán k prokázání přechodu vlastnického práva k dané části fotovoltaické technologie pro financující banku a čerpání úvěru. Obžalovaní nepředpokládali, že protokol bude vyžádán ERÚ. Protokol nepředával celé dílo, týkal se pouze technologií uvedených ve smlouvě. Následující protokol z února 2011 předával kompletní dílo, včetně uvedení nedodělků, který ukončoval dobu zkušebního provozu. V další části obžalovaný B. připomněl, že po zrušení rozhodnutí o vydání licence a vrácení věci k ERÚ, byla v roce 2016 provedena kontrola celé FVE Havřice, úřad vydal licenci se stejným číslem jednacím, stejným číslem licence i stejným ID výrobního zdroje. Na základě toho byla FVE řádně uvedena do provozu v souladu s energetickým zákonem. Společnost XXXXX FVE nadále provozuje, elektrárna vyrábí elektrickou energii, bohužel nemá podporu a vyrábí podle smlouvy s distributorem o prodeji silové elektřiny. Tržby jsou přibližně desetinové, než kdyby elektřinu vyráběli s podporou pro zdroje uvedené do provozu v roce 2010. I tak si to obžalovaný vysvětloval, že ERÚ dodatečně uznal stavbu po právní stránce v pořádku.
21. Obžalovaný odmítl svou účast na objednání či získání revizní zprávy, nebyl schopen časově zařadit, kdy k revizi došlo. Trval na tom, že to bylo po dokončení celé technologické části výroby. Obžalovaný nebyl schopen se s odstupem času blíže vyjádřit k provedení víceprací na FVE. Obecně dovozoval, že to musela zařizovat obžalovaná K. jako zástupce generálního dodavatele. K dodávce ochranných rámu na střídače na stavbu FVE Havřice obžalovaný B. řekl, že zpětně nedohledali, čeho by se tato dodávka měla týkat. Střídače fakticky rámy neměly. Sami si to uzavřeli jako chybu ve fakturaci společnosti XXXXX. Mohlo se jednat o prvky použité na jinou FVE, v Havřicích se takové díly nevyskytovaly. Obžalovaný znovu vymezil stavby FVE, které společnost XXXXX stavěla ve stejné době. Společnost XXXXX byla investorem jediné FVE v Havřicích. Společnost XXXXX byla generálním dodavatelem všech vyjmenovaných elektráren. Dále byla generálním dodavatelem FVE na Slovensku v roce 2011. Tam šlo o pět FVE velikostí do 1 MW. Investorem byly slovenské společnosti. Stavby se prolínaly se stavbami v ČR. Podpora výstavby elektráren na Slovensku končila v červnu 2011. Obžalovaný trval na tom, že objekt FVE Havřice byl používán jako překladiště komponentů pro stavby jiných FVE. Obžalovaný zopakoval, že vyřizování administrativní části u ERÚ měla na starosti svědkyně T..
22. Obžalovaná J.K. se nejprve vyjádřila k osobním, pracovním, rodinným a majetkovým poměrům, svému vzdělání a dřívějším pracovním zkušenostem. Obžalovaná pracovala ve firmě XXXXX jako projektový manažer, zajišťovala objednávky u dodavatelů, dohlížela na stavbách, přebírala provedené práce a prováděla kontrolu. Dále s ní pracovala kolegyně T., která měla na starosti administraci, komunikaci, podání žádosti v licenčním řízení a žádosti o první paralelní připojení.

Kolega K. měl na starosti nákup technologie Solar Max, střídačů a komponentů. Ch. v Praze zajišťoval dodávky fotovoltaických panelů. V Havřicích byla nejprve provedena studie připojitelnosti. Ještě před vydáním stavebního povolení se na místě pracovalo na úklidu, terénních úpravách a přípravě před stavbou. Když bylo vše připraveno, objednaly se panely, očekávala se čekací doba pěti měsíců. Vycházeli z původní studie připojitelnosti a velikosti elektrárny 2 MW. Obžalovaná objednávala výrobu trafostanic a jejich vystrojení, další dodavatel měl na starosti stavební část a jiný subdodavatel dělal část vysokého napětí. Při rozložení konstrukcí a panelů se vycházelo z původní projektové dokumentace pana P., v průběhu stavby se rozložení panelů operativně měnilo. Firma XXXXX prováděla montáž konstrukcí a panelů. Elektromontážní práce řídil pan H.. Když byla připravena odpovídající část, obžalovaná objednala navazující subdodávku. Trafostanice byly dodány vcelku, s předběžně provedenou revizí, další revize se prováděla na místě po montáži. Revize nízkého napětí objednával pan H. u obžalovaného K. dostatečně dopředu, když věděl, že budou připraveny panely a rozvody, protože ty obžalovaného K. nejvíc zajímaly. Obžalovaná nevěděla, kdy byl obžalovaný K. na stavbě, nesetkala se s ním. Podle spisu pan H. připravil obžalovanému K. elektrárnu, aby měl připraveny kabely k měření a revize proběhla co nejrychleji. Během stavby probíhaly pravidelné pondělní schůzky, obžalovaný B. nebyl vždycky přítomen, ale o průběhu výstavby byl dobře informován buď na schůzkách, nebo telefonicky od jednotlivých kolegů. Obžalovaný B. řídil všechny ostatní kolegy.

23. Předávací protokoly firma XXXXX vytvářela podle požadavku firmy XXXXX a obžalovaného B., který potřeboval doložit bance vlastnictví technologie. Fakturace probíhaly podle položkových rozpočtů, zjišťovacích protokolů a podle skutečného provedení na stavbě. Převzetí prací od subdodavatelů posouvali, aby jim nevystavili faktury, a neuváděli investora nebo generálního dodavatele do zadlužení. Podle obžalované vznikly tři předávací protokoly. Protokol z 15. 11. na nízkonapěťovou technologii, který byl sepsán pečlivě. Protokol z 16. 12. vznikl na rychlý požadavek banky, aby prokázali převedení technologie do vlastnictví investora. Předávací protokol v únoru 2011 sloužil ve stavebním řízení ke kolaudačnímu rozhodnutí. Žádost o povolení zkušební provozu řešil za investora svědek A., nebo svědkové S. nebo S.. Zkušební provoz byl povolen na tři měsíce. V únoru podali žádost o kolaudaci, k ní byly třeba podklady, včetně revize a projektové dokumentace. Podle obžalované byla stavba FVE v části nízkého napětí dokončena kolem 12. 11. 2010. Konstrukce byly postavené, na nich byly panely. Obžalovaná předpokládala, že byly dokončeny kabely, když je obžalovaný K. měřil. Koncem listopadu se dodělávaly trafostanice, přípojky vysokého napětí, propojení vysokého napětí mezi trafostanicemi a jejich revize; poslední z nich 29. 11. nebo 30. 11. Firma XXXXX dodělala dílčí věci, ochranné rámy, chrániče kabelů, s podstatnou technologií to nemělo nic společného. Po poklesu povrchu rozebrali část konstrukcí a panelů, srovnali terén a znovu konstrukce sestavili. V prosinci 2010 obžalovaná pracovala na dokončení restů, dopisování objednávek a papírových záležitostech. Proto bylo možné, že na některých objednávkách je prosincové datum, ale dílo bylo v té době už hotové. Fotografie s prázdnými konstrukcemi obžalovaná vysvětlovala dodatečnými pracemi. Montáž tří sta panelů byla pro skupinu zkušených zaměstnanců práce na 1-2 dny. Na stavbě se konaly kontrolní dny, svědek A. byl pověřen za společnost XXXXX, bydlel nedaleko a kontrolu prováděl namátkově. Jinak ho zajímala dodávka a montáž zabezpečovacího zařízení. Obžalovaný B. na stavbu také jezdil. Kontrola stavebního úřadu proběhla jednou v březnu 2011.
24. Podle obžalované byly práce na stavbě dokončeny začátkem prosince 2010, později už jenom zpracovávala dokumenty a věnovala se jiným projektům. Další projekty vznikaly na Slovensku, vyžadovaly přesun materiálu blíže k hranicím. Tím obžalovaná vysvětlovala dopravu materiálu na stavbu FVE v Havřicích. Rozšíření FVE na pozemek č. 1085/2 se obžalované vůbec netýkal, došlo k němu po odevzdání stavby. Při servisu elektrárny zjistili nefunkčnost některých stringů, panely nevykazovaly požadovaný výkon, proto byly nahrazeny jinými panely s menším výkonem. Těch mohlo být víc a byly rozšířeny i na zmíněnou část pozemku. Výkon elektrárny se tím nezměnil, obžalovanou nezajímala rozdíl ve výkonu na panelech a při výstupu. Obžalovaná zdůraznila, že

neměla žádný osobní prospěch ze stavby elektrárny, ani žádné jiné výhody. Byla pouze zaměstnancem a dostávala pravidelnou výplatu. Nebyla vinna žádným podvodem.

25. Při pokračování hlavního líčení se obžalovaná J.K. vyjádřila ke změně osobních poměrů. Znovu popisovala strukturu a obsazení společnosti XXXXX a odpovědnosti jednotlivých osob. Podpořila obhajobu obžalovaného B., že areál FVE Havříce sloužil jako mezisklad materiálu pro stavby dalších FVE. Dále rozvinula výpověď ohledně poklesu konstrukcí a provádění víceprací. Posun konstrukcí byl způsoben podmáčením pozemku. Provádění víceprací obžalovaná časově zařadila do prosince 2010, nevzpomněla si, kdo o jejich provedení rozhodl. Ani obžalovaná nebyla schopná vysvětlit, proč existovaly dodací listy k ochranným rámcům na střídače pro FVE Havříce. Ochranné rámy používali u FVE, kde nebyly centrální trafostanice a při stavbách FVE na Slovensku. Vyloučila, že by se tyto prvky používaly ve FVE Havříce. O provedení revizní zprávy rozhodl pan H., který měl na starosti elektrickou část stavby. On mohl určit, kdy byla FVE způsobilá k revizi. Komunikoval také s obžalovaným K.. Ve shodě s obžalovaným B. se vyjádřila k předávacímu protokolu z 16. 12. 2010. Byl určen pro úvěrující banku, proto byl velmi jednoduchý. Potřebovali doložit skutečnost, že postavená instalace je v majetku XXXXX. Ve stručnosti obžalovaná opakovala, že měla důvěru v revizní zprávu, nebyl to její obor činnosti, na stavbě pozorovala provedení všech podstatných prvků. Když došlo k povolení zkušebního provozu, domnívala se, že je všechno v pořádku.
26. Obžalovaný R.K. si nebyl vědom žádného pochybení. Nerozuměl tomu, co obžaloba považovala za nepravdivou revizní zprávu. Při všech revizích postupoval v souladu s normami, s ohledem na posouzení bezpečnosti. V řádných termínech procházel přezkoušením revizní technika, nikdy mu nebylo vytykáno nějaké pochybení. České normy ohledně elektroinstalace nespécifikovaly přesně, co musí revizní technik udělat při revizi FVE. Provedl revizi kabeláže stejnoměrné části elektrárny jako výchozí revizi. Zpráva měla první část – obecný popis, uvedení objednatele, zhotovitele, měřících přístrojů, data provedení a sepsání revize a data předání revize. Na druhé straně byla obecná technická specifikace zařízení, byl to univerzální formulář dalších údajů, které byly pro revizi relevantní, jaká byla připojená zařízení, jaký mají příkon a výkon. Tyto údaje se většinou vyplňovaly podle technické zprávy, nevycházel z toho, co skutečně viděl na stavbě nebo instalaci. V daném případě si u něj objednali revizi elektroinstalace rozvodů stejnosměrné části elektrárny, všech propojovacích kabelů, jejich uložení, zapojení a proměření z hlediska bezpečnosti. V době provádění revize byla FVE v Havřících připravena. Měla připravenou kabeláž, která byla umístěna na konstrukcích pod panely. Kabely byly připravené pro revizi, pro měření musel mít zařízení bez napětí, panely nesměly být připojeny. Kabely byly osazeny konektory, byly uloženy na konstrukcích pod panely, byly přitaženy ke sdrůžovacím skříním a odtamtud byly vedeny kabely větších průřezů k měničům. Vše bylo bez napětí. Obžalovaný provedl standardně měření. Po provedení revize museli přijít technici a stringové kabely připojit k panelům. Vlastní panely byly osvědčené z výroby. Pro činnost revizního technika nebylo podstatné, jestli tam panely byly či nikoli. Neviděl žádnou konstrukci neobsazenou, všechny panely byly podle jeho mínění namístě. Jejich fyzickou kontrolu neprováděl, revidoval kabely a zemnění kvůli bezpečnosti. Povahu panelů obžalovaný přirovnával ke spotřebiči, např. rychlovarné konvici nebo televizi, který se nereviduje, už při výrobě je vybaven certifikátem. Na třetí straně revizní zprávy obžalovaný popisoval zařízení, které bylo předmětem revize, tedy vlastní silové rozvody NN, strany DC, včetně zemnění. Ostatní popisy, včetně uvedení počtu panelů, byl výpis z předložené technické zprávy, včetně dokumentů, certifikátů a osvědčení. Popis práce revizního technika byl na straně 4 a 5, kde označil jednotlivé kabely, které měřil, s jakým výsledkem a závěrečné shrnutí o bezpečnosti provozu revidovaného zařízení.
27. Obžalovaný K. si neuvědomoval, že by jeho revize sloužila pro vydání nějaké licence. Žádný revizní technik tehdy nevěděl, jak se FVE reviduje, neexistovaly k tomu normy, vyhlášky a předpisy. Obžalovaný tvrdil, že na základě jím vypracované revize nebylo možné vydat žádnou licenci, protože elektrárna mohla být funkční jako celek. ERÚ buď nevěděl, co dělá, nebo tomu nerozuměl.

Podle něj musely být k vydání licence zpracovány všechny revizní zprávy, které svědčily o bezpečnosti celého díla. Obžalovaný připomínal, že ani pozdější revize nezjistily, že by zařízení bylo nebezpečné, potvrdily tím závěry jeho revizní zprávy. Po jeho revizi následovaly revize nízkého napětí za střídači, transformátorů, vysokého napětí a připojení vysokonapětového kabelu do sítě. Za revizi dostal standardní odměnu. Spolupracoval se společností XXXXX, zpracoval pro ni 10-15 revizí v letech 2008-2010, včetně revizí FVE. Většinou spolupracoval se svědkem H., který objednával a přebíral revizní zprávy. Obžalovaný podrobně popisoval průběh revizní činnosti, místa rozpojení energetického zařízení, počty prověřovaných částí. Obžalovaný nikdy netvrdil, že kontroloval počet panelů, nebylo to v jeho možnostech, ani jeho náplní úkolem. Zprávu vypracoval pro stavební úřad a pro investora, který ji potřeboval k ověření bezpečnosti zařízení. O použití revizní zprávy v licenčním řízení ERÚ se dozvěděl později.

28. Také obžalovaný R.K. se v pokračujícím hlavním líčení k věci znovu vyjádřil. Byl osloven svědkem H., dostal od něj podklady a z nich vycházel. Pracoval s jedním centrálním výkresem z projektové dokumentace společnosti XXXXX, včetně příložené tabulky s rozpisem stringů, v návaznosti na počty panelů a kabeláží. Konstrukce byly podle obžalovaného osazeny panely, jak to bylo zobrazeno ve výkresech, panely byly propojeny do stringů a nezapojeny do stringových kabelů. Stringové kabely a kabely ke střídačům byly uloženy v zemi. Obžalovaný mohl provést běžnou prohlídku a měření. Pak vypracoval revizní zprávu, kterou odevzdal svědkovi H.. Obžalovaný charakterizoval dílčí prvky energetického díla. Jenom na základě této revize nemohla být provedena kolaudace ani zahájen zkušební provoz. Obžalovaný zprávu chápal jako potvrzení bezpečnosti provozu, které potřeboval stavební úřad pro kolaudaci a uvedení do provozu. Obžalovaný při revizi nepočítal solární panely, vycházel z předložené tabulky a zběžné prohlídky, která s tabulkou nebyla v rozporu. U střídačů a solárních panelů dostal informace o jejich typech. Z nich ověřil, že to byly certifikované zařízení. K výkresu měl excelovou tabulku, kde byly rozepsány počty solárních panelů a sdružovacích skříní. Tyto počty odpovídaly revidovanému zařízení, proto neměl pochybnosti o jejich celkovém počtu.
29. Soud dále vyslyšel řadu svědků, nebo se souhlasem stran četl protokoly o jejich výslechu nebo úřední záznamy o podání vysvětlení. Takto soud vycházel z výpovědi svědka K. H. zaměstnanec stavebního úřadu Městského úřadu Uherský Brod (č. l. 2283, 254), který stvrdil průběh stavebního řízení v souladu s listinnými důkazy.
30. Velkou skupinu tvořil svědkové, kteří se různým způsobem podíleli na výstavbě FVE Havřice. Soud vyslechl svědka O. A. (č. l. 2313-2316). Svědek byl společník XXXXX, který do podnikání vnesl část pozemku, na kterém stojí FVE Havřice. Svědkova firma XXXXX byla subdodavatelem slaboproudých systémů, zabezpečovacího a kamerového systému pro společnost XXXXX. Proto svědek komunikoval s obžalovaným B., společníkem a jednatelem generálního dodavatele i investora a s obžalovanou K., která koordinovala stavební část FVE. S obžalovaným K. svědek vůbec nepřišel do styku. Technické otázky výstavby elektrické části svědek řešil se svědkem H.. Svědek vypovídal k průběhu výstavby a k předání díla generálnímu dodavateli. A místě stavby FVE Havřice byl podle něj určitou dobu i sklad solárních panelů.
31. Dále soud zaznamenal výpověď svědka F.H., zaměstnance spol. XXXXX, který pracoval se jako technik všestranně podílel na budování FVE (č. l. 2317-2319). Měl na starosti montáž a zakreslení stejnosměrné části, nemohl řešit část vysoko ani nízkonapětovou, to řešila jiná firma. Projekci udělala firma XXXXX, vysokonapětovou část řešila firma XXXXX, elektromontáže svědek N.. Kromě něj se na stavbě podíleli další zaměstnanci P. a Š.. Od obžalovaného B. dostal úkol rozkreslit počty konstrukcí umístění panelů, skříní a střídačů při výstupním výkonu jednotlivého panelu 230 Wp. Při realizaci měly solární panely nižší výkon, proto se zvyšoval jejich počet, aby bylo dosaženo plánovaného výstupního výkonu FVE. Mimo zaměstnanců XXXXX se na stavbě podíleli také subdodavatelé (např. XXXXX, K.). Dohled nad stavební částí měla obžalovaná K., nad elektročástí svědek H.. K dokončení díla svědek řekl, že si na to nevzpomíná, vzhledem k počtu souběžně prováděných zakázek. Připustil, že u FVE Havřice došlo ke skluzu, ale nebyl schopen ho nějak

vymežit. Byl si jistý tím, že technologie byla připravená k termínu prvního paralelního připojení, aby mohla ihned zahájit výrobu.

32. Svědék P. K. dodával podle objednávky elektrikářské práce pro FVE (č.l. 2319-2321), byl samostatně výdělečně činný a neměl zaměstnance. Vypovídal k průběhu stavby, k podílu jednotlivých obžalovaných na stavbě, k termínu dokončení a odevzdání prací na FVE. Svědek pracoval na propojování panelů do stringů a stringů do dalších částí technologie. Svědek spolupracoval s obžalovanou K., která u něj práci objednávala, práci od něj přebírala, sdělovala mu, kdy může vystavit fakturu. Svědek práce ukončil do konce listopadu 2010.
33. Svědék P.P. (č.l. 2321-2324) pracoval ve firmě XXXXX, subdodavatele firmy XXXXX při výstavbě FVE. Prováděli veškeré práce na konstrukcích, konstrukce vyráběli, dodávali a montovali na stavbě FVE. Společnost XXXXX spolupracovala s firmou XXXXX už na předchozích výstavbách. Dodávku objednávala obžalovaná K. za firmu XXXXX. Dílo přebírala opět obžalovaná K., faktury byly vystaveny později a skutečně zaplacený. K ukončení výstavby svědek řekl, že dílo skončilo na konci roku 2010. Součástí dodávky byla výroba a montáž konstrukcí a montáž solárních panelů. Svědek nebyl schopen určit, kdy montáž skončila, protože na elektrárně nepracoval osobně. Svědkovi byly předloženy předávací protokoly a byl dotazován na význam pojmů „dokončení dle objednávky“ a „dokončení dle skutečnosti“ a na dodací listy s termíny dodání 17. 12. resp. 20. 12. 2010.
34. Dále byl vyslechnut svědek M.P. (č. l. 2324-2326) společník a spolumajitel firmy XXXXX a společník XXXXX. Svědek potvrdil spolupráci obou společností jako zhotovitele a objednatele stavby. Do projektu vstoupil majetkově. O realizaci technické části se podrobně nestaral. Připravoval pouze finanční část, vyjednával s bankami, zajišťoval účetní provoz a ekonomiku. Svědek se nezúčastnil výstavby, ani projektování, FVE viděl až po dokončení. Jeho výpověď nepřinesla nic důležitého, protože ani k čerpání úvěru a vystavování faktur mezi společnostmi XXXXX a XXXXX nebyl schopen říct nic bližšího. V některých otázkách odkazoval na obžalovaného B., který měl vyjednávat o úvěru s bankou, měl se podílet na řízení stavby a její realizaci.
35. Svědčce I.S. (č. l. 2326-2327) a svědek H.S. (č. l. 2327-2328) zajišťovali pro XXXXX inženýrskou činnost při zastupování investora v řízení o povolení zkušebního provozu a o kolaudaci stavby. Z obžalovaných znali obžalovaného B. a K.. Obecně se svědkové vyjádřili k potřebným dokladům, které jim předala pravděpodobně obžalovaná K.. Svědkové neověřovali jejich shodu s realitou. Žádost o příslušné rozhodnutí s podklady podali rovnou stavebnímu úřadu. Výsledkem těchto řízení bylo povolení zkušebního provozu a po jeho vyhodnocení také kolaudace stavby. Svědkové nekontrovali počet fotovoltaických panelů uvedený v žádostech nebo v rozhodnutí, které stavební úřad vydal. Svědkové se pravděpodobně zúčastnili jednání se stavebním úřadem nebo závěrečné kontrolní prohlídky. Prohlídce před kolaudací byl přítomen svědek S.. S dokumenty jinak nenakládali, nijak je neověřovali, ani nekontrolovali shodu dokumentů se skutečným stavem.
36. Svědék R. K. (č. l. 2331-2332) pracoval ve firmě XXXXX jako obchodně technický nákupčí, zabýval se nákupem měničů a dalšího drobného materiálu. Jeho nadřízeným byl obžalovaný B.. Pro FVE v Havřicích zajistil dodávku měničů z firmy SolarMax ve Švýcarsku. Objednávku domlouval korespondenčně, technické parametry neurčoval, pouze předal údaje požadované techniky. Svědek tuto záležitost registroval jen do okamžiku dodání měničů do skladu a zaplacení faktury. Podle svědka všechno proběhlo normálně.
37. Dalším zaměstnancem společnosti XXXXX byl svědek M.Ch. (č. l. 2341-2342). Jeho úloha spočívala v zajištění solárních panelů pro stavbu fotovoltaické elektrárny. Svědek pracoval v Praze. Přes obrovský tehdejší zájem se podařilo zajistit solární panely pro stavbu. Na místě v Havřicích se vyskytl minimálně. Znal se s obžalovaným B. a K.. Panely se dovážely z Číny, na podrobnosti koupě a dopravy panelů si svědek nepamatoval. Byl schopen obecně říct, u kterého výrobce nakupovali, jak zajišťoval objednávku a dodání panelů na stavbu. Spolupracoval s dopravcem

XXXXX. K nákupu byly vystaveny faktury, dodací listy a doklady o námořní a vnitrostátní přepravě. Svědek věděl, kde se stavba FVE nachází, jednou byl přímo na místě. Svědek si vzpomněl na jméno dopravce V., ale neřekl k němu nic bližšího. Potvrdil také, že objednávali panely pro stavbu jiných FVE v roce 2011.

38. Zaměstnancem společnosti XXXXX byl také svědek M.K. (č. l. 2343-2345). Znal s obžalovanými B. a K.. Na výstavbě FVE se podílel objednávkami materiálů a prací a koordinací těchto dodávek, např. domlouval elektroinstalační práce u svědka K., zajišťoval dopravu panelů, rozvaděčů, kabeláže, konstrukcí na místo stavby. Svědek pouze koordinoval jednotlivé složky, neměl pravomoc kontrolovat, jestli byly dokončeny v určitém termínu. Další záležitosti, vyjednávání se subdodavatelem měla na starost obžalovaná K., zajišťovala návaznost a koordinaci jednotlivých subdodavatelů. Podle svědka měla být stavba hotová do konce roku 2010, ale byla hotová dříve, přibližně po vánočních svátcích. Po Vánocích se zapojovaly kabely a měniče, dodělávaly se trafostanice, ale to bylo mimo obor svědka. Na opakovaný dotaz, jestli se na FVE Havřice pracovalo i po vánočních svátcích, svědek potvrdil, že to tak bylo. Svědek také řekl, že každou stavbu považovali za mezisklad a mohlo docházet k převozu dílčích dodávek mezi jednotlivými stavbami. Hlavní sklad byl v Brně, odtamtud se vozila většina materiálu na jednotlivé stavby. Naopak svědek nepotvrdil, že by na stavbě v Havřicích byla nějaká zpevněná plocha, na které by byly skladovány fotovoltaické panely. Svědek se nepodílel na vystavování faktur, dodacích listů nebo jiné dokumentace. Když bylo zboží doručeno a byl k němu vystaven dodací list, mohl se na něm podepsat. Dokumentaci předával obžalovaným K. nebo B..
39. Se souhlasem stran soud přečetl úřední záznam o podání vysvětlení svědkyně J.T. (č. l. 2384, 330-333). Svědkyně pracovala ve společnosti XXXXX jako sekretářka, přijímala a odesílala faktury, přijímala a odesílala poštou. Komunikaci s úřady ve stavební části projektu a koordinaci stavby měla na starost obžalovaná K.. Obžalovaná vypracovávala rozpočty na stavbě, objednávala subdodavatele a jezdila na stavby. Svědkyně neznala počet solárních panelů na stavbě FVE v Havřicích, ani počet panelů uvedený v rozhodnutí stavebního úřadu. Ke zpracování a odesílání dokumentů řekla, že většinou dostávali originály poštou nebo osobně. Jednotlivým úřadům je posílali ve formě, jaká byla třeba. Svědkyně nebyla schopna říct, jak se k nim dostalo rozhodnutí stavebního úřadu v Uherském Brodě o zkušebním provozu, ani kdo rozhodnutí předložil nebo poslal ERÚ. Svědkyně pravděpodobně listiny posílala sama a psala k nim průvodní dopisy.
40. Soud přečetl protokol o výsledku zaměstnankyně ERÚ svědkyně I.F. (č. l. 214-218). Svědkyně pracovala v roce 2010 jako referentka odboru licencí, zpracovávala spisy se žádostmi o udělení licence pro nově budované FVE. Dále obecně popisovala průběh řízení o udělení licence. Po předložení kopie správního spisu k řízení o FVE Havřice svědkyně řekla, že bylo běžné, že se s žadatelem domluví telefonicky, že licence bude vydaná, ale žadatel ještě doručí předávací protokol k prokázání přechodu vlastnického práva k výrobnímu zařízení. Z textu licence svědkyně vyčetla, že byla vytištěna 15. 12. 2010 a svědkyně licenci podepsala. Dne 21. 12. 2010 ji osobně převzal obžalovaný B. za XXXXX a licence nabyla právní moci. Předávací protokol byl předán současně se vzdáním se práva na rozklad, tj. 21. 12. 2010. U FVE Havřice pravděpodobně proběhla pouze obecná kontrola, při které pracovníci zvenčí provozovny ověřili, že je osazena panely a panely jsou zapojeny. O kontrole neexistoval žádný oficiální záznam. Nakonec si svědkyně nebyla jistá, jestli takováto kontrola u FVE Havřice skutečně proběhla.
41. Soud vyslyšel zaměstnance distribuční společnosti R.B. (č. l. 2333-2336). Svědek se účastnil prvního paralelního připojení za společnost E.ON Distribuce. Na provedení úkonu u FVE Havřice si nepamatoval. Tuto skutečnost mu připomněl fakt, že byl k této věci vyslyšán v přípravném řízení. Později byl svědek ve FVE Havřice znovu při řešení nesouladu výkonu elektrárny uvedeného na licenci a výkonu uvedeného v systému operátora trhu. Svědek obecně popsal průběh prvního paralelního připojení. Jeho úkolem bylo potvrdit, že zařízení je schopno vyrábět elektřinu a bylo realizováno v rozsahu, o který bylo požádáno. Pracovníci distribuční společnosti se dostavili na místo, prošli výrobu, namátkově zkontrolovali, jestli jsou zapojeny panely nebo nejsou prázdné

konstrukce, zda výrobná odpovídá rozsahem instalovaného výkonu, jestli jsou zapojeny střídače a jsou splněny podmínky pro osazení obchodního měření. Když nebyly shledány závady, byl potvrzen protokol o prvním paralelním připojení. Stejně byla provedena simulace výroby pro odstranění poruch a zajištění odpojení od sítě. Byla provedena zkouška ochran, zda reagují na dané situace. Na konkrétní průběh úkonů ve FVE Havříce si svědek nepamatoval. Dále svědek vypovídal k ujednacení hodnoty instalovaného výkonu FVE podle licence a podle dat operátora trhu. Při podání žádosti o první paralelní připojení byly vyžadovány revizní zprávy k vysokonapěťové a nízkonapěťové částí.

42. Na návrh stran soud vyslechl P.N. (č. l. 2381-2383). Svědek byl zaměstnancem společnosti XXXXX, která poskytla úvěr společnosti XXXXX k financování stavby FVE Havříce. Svědek spolupracoval s obžalovaným B.. Bylo připraveno financování a v závěru roku 2010 došlo k čerpání úvěru. Podmínkou banky pro čerpání byla účelově založená společnost pro stavbu FVE (XXXXX). Dále banka vyhodnotila ekonomiku projektu, tj. porovnání nákladů na výstavbu a možných výnosů. Pro schválení úvěru banka vycházela z energetického auditu dosažitelných výnosů podle tabulkových hodnot při podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů. Dále ověřovali majetkové pozadí zúčastněných osob, vlastnictví pozemků, informace ohledně použité technologie z rozpočtu a smlouvy o dílo. Hlavní položkou rozpočtu byly solární panely a střídače, proto banku zajímalo, jestli byly tyto součásti koupeny, osazeny a zapojeny na stavbě. Svědek prováděl kontroly na stavbě, vlastní čerpání úvěru obstarávali jiné oddělení banky. Před čerpáním úvaru bylo nutné, aby žadatel doložil licenci ERÚ, stavební povolení, souhlas se zkušebním provozem, v některých případech revizní zprávy, příp. dohodu nebo souhlas provozovatele distribuční soustavy. V době zaměstnání svědka v bance byl poskytnutý úvěr řádně splácen.
43. Z listinných důkazů soud zjistil, že trestní oznámení podával ERÚ v listopadu 2013 na základě vlastních poznatků (č.l. 1-9). Podle záznamu byly úkony trestního řízení zahájeny dne 12. 11. 2014 (č.l. 10-11). Trestní věc byla původně odložena usnesením policejního orgánu ze dne 1. 7. 2015 (č.l. 16-35). Trestní stíhání všech tří obžalovaných bylo zahájeno v srpnu 2016 (č.l. 37-66). Proti zahájení trestního stíhání obžalovaní uplatnili stížnosti (č.l. 71-99), které byly usnesením státního zástupce zamítnuty (č.l. 100-107).
44. Obhajoba obžalovaného K. předložila stanovisko, které na žádost ERÚ podala VŠB-TU Ostrava k posloupnosti revizí a prvního paralelního připojení (č.l. 137-141). Stručně konstatovali, že vycházeli z energetického zákona a příslušných ČSN. Podle stanoviska je výrobná elektřiny komplexní zařízení, sestávající z mnoha částí, přičemž předmětem revize nejsou výrobky s označením CE. Dále uvedli, co je obsahem revizní zprávy, že výchozí revizní zprávy se provádějí na části, tyto revizní zprávy jsou platné a není důvod provádět revizi na výrobnou elektřinu jako celek. I když nebylo možné výrobnou uvést pod napětí, bylo možné určité části ověřit výpočtem. I takové výchozí revize jsou platné. Provozovatel distribuční soustavy umožňoval první paralelní připojení a akceptoval výchozí revizní zprávy provedené bez napětí a ověřené výpočtem. Revizní zpráva je dokument ověřující bezpečnost výrobní. Za správnost odpovídá revizní technik. Pokud je po prvním paralelním připojení, funkčních zkouškách a zkušebním provozu důvod pro vypracování revizní zprávy, nejedná se o zprávu výchozí, ale mimořádnou.
45. ERÚ provedl v listopadu 2016 kontrolu dodržování povinnosti podle energetického zákona u XXXXX v provozovně FVE Havříce (č.l. 171-175). Fyzickou kontrolou provozovny dne 1. 12. 2016 zjistil, že v provozovně je elektrická energie vyráběna pomocí fotovoltaických panelů, jejichž celkový počet byl 9 500 kusů uvedeného výkonového složení. Při kontrole byl zjištěno, že technologie výroby elektřiny se nachází nejen na pozemcích parc. č. 1085/2 a dalších, ale také na také na pozemcích parc. č. 1085/120, 124 a 125, které nebyly uvedeny jako vymezené území provozovny na platné licenci. Zjištěný počet panelů a celkový instalovaný výkon 1,8905 MW odpovídal pravidelným revizním zprávám, které potvrzovaly schopnost bezpečného provozu výrobní, které byly uvedeny v platném rozhodnutí o změně licence. Kontrolou nebylo zjištěno

porušení povinností podle § 11 energetického zákona. Kontrolovaný subjekt neprodleně oznámil ERÚ změny týkající se vymezeného území provozovny.

46. Policejní orgán provedl v březnu 2017 v provozovně FVE Havřice prověrku na místě podle § 104e trestního řádu k ověření výpovědi obžalovaného K. (č.l. 195-205). Prověrkou bylo zjištěno, že kabelové propojení NN DC části FVE Havřice, odpovídalo výpovědi obžalovaného. FV panely byly propojeny mezi sebou, po skupinách v řadě za sebou. Panely byly propojeny kabely, která byla součástí FV panelů. Mezi panely nebyl vložen žádný prodlužovací kabel. První a poslední kabel každé skupiny panelů byl svorkou připojen ke kabelu, který byl doveden do sdužovače. Kabely byly označeny, tyto dva kabely každé skupiny obžalovaný revidoval. Kabely mezi panely obžalovaný nerevidoval, protože byly součástí výrobků a měly označení CE.
47. Obžalovaná K. při podání vysvětlení předložila kopii žádosti o první paralelní připojení výroby k síti u PDS (č.l. 263) s datem 25. 11. 2010, podepsanou obžalovaným B., k níž měly být přiloženy i potřebné dokumenty. Při dalším podání vysvětlení obžalovaná předložila policejnímu orgánu plán skutečného provedení FVE Havřice, včetně rozmístění panelů, rozvodů a rozmístění stringů, který měl být vypracován v prosinci 2010 (č.l. 268). V plánu bylo uvedeno, že energetické zařízení obsahuje 9 500 panelů, včetně podrobného rozpisu jejich počtu a výkonu. Na plánu byly řady panelů umístěny i na pozemku p. č. 1085/2, na kterém podle satelitních snímků, ještě v březnu 2011 žádné panely umístěné nebyly. Minimálně v tomto rozsahu se plán rozcházel s realitou. Soud mohl spekulovat, proč tento plán „skutečného provedení“ obsahoval prvky (panely), které stavba ke zmiňovanému datu ještě neobsahovala.
48. Obžalovaný K. na výzvu policie potvrdil vypracování revizní zprávy pro společnost XXXXX a předložil její vyhotovení (č.l. 274-284). Jedná se o zprávu č. 3.11/2010 o revizi elektrického výrobního zařízení nn. Objednatelem revize byla společnost XXXXX, odpovědným zástupcem F. H.. Datum provedení revize bylo 12. 11. 2010; datum sepsání revize 16. 11. 2010. Podle úvodní strany revizní zprávy převzal F. H.. V části B: „Technické údaje odběrného zařízení“ obžalovaný napsal, že elektrickým zdrojem je 9 476 kusů fotovoltaických panelů o výkonu 1,875945 MW_p, jmenovitý výstupní výkon FVE systému je 1650 kW. V části C: „Popis zařízení – instalace – rozsah revize,“ obžalovaný uvedl, že na konstrukci je připevněno celkem 9 476 kusů fotovoltaických panelů o výkonech 230, 195 a 190 W_p, o celkovém výkonu 1 875 945 W_p, které mají označení certifikátu CE. Panely jsou zapojeny sériově do 544 stringů, stringy jsou zapojeny solárním kabelem do 37 sdužovacích skříní, sdužovací jednotky jsou propojeny s pěti měniči umístěných v trafostanicích TS 1 a TS 2. Podle zprávy obžalovaný provedl měření izolačního stavu kabelů ze sdužovačů do měničů (strana 4 odst. 1, 2) a měření izolačního stavu kabelů od solárních panelů ke sdužovačům ve všech případech (strana 5 odst. 7, 8, 9); měřeno bylo samostatně po odpojení od solárních panelů, aby nedošlo k jejich poškození. Závěrečné hodnocení říkalo, že revidované zařízení je z hlediska bezpečnosti schopné provozu.
49. Policejní orgán provedl v červnu 2015 místní šetření v okolí FVE Havřice. Elektrárna byla na místě v dokončeném stavu, což zpráva doložila fotografiemi (č.l. 336-341). Šetřením v katastru nemovitostí byly zjištěny vlastnické poměry k jednotlivým parcelám, na kterých byla postavena FVE a byly zobrazeny v mapě (č.l. 342-346). Od společnosti GISAT byly pořízeny satelitní snímky dané lokality ze dne 2. 1. a 14. 3. 2011 (č.l. 347-350, 351-365, 368-372). Snímky z obou dat zachytily FVE v celku, z hlediska dokončenosti FVE na obou snímcích sestávala minimálně z konstrukcí, panelů a trafostanic. Ani jeden snímek neukázal stavbu, konstrukce nebo panely na pozemku č. 1085/2, jak byla FVE zachycena později (například č.l. 344). ČHMÚ poskytl údaje o teplotě vzduchu, úhrnu slunečního svitu, přírůstků a celkové úrovně sněhové pokrývky v lokalitě Uherský Brod v listopadu 2010 až lednu 2011 (č.l. 379-387). Údaje potvrdily sněhovou pokrývku na srážkoměrné stanici Uherský Brod od 27. 11. do 7. 12. 2010, od 11. 12. do 22. 12. 2010, od 26. 12. 2010 do 6. 1. 2011 a od 24. 1. do 31. 1. 2011. Souhlasilo to se satelitními snímky FVE z 2. 1. 2011, kdy v okolí Uherského Brodu ležela sněhová pokrývka. Určitý soulad byl se snímky FVE obžalované K. (č.l. 270-272), které měly být pořízeny 15. 12. 2010. Na fotografii byly vidět solární

panely v řadě dokončených sektorů pokryté sněhem. Dále byly vidět minimálně dva sektory, ve kterých byly panely bez sněhové pokrývky. V nejvzdálenějším sektoru byly prázdné konstrukce neosazené panely, pravděpodobně hranoly složených panelů a osoby pracovníků. To ukazovalo na montáž fotovoltaických panelů ve dvou sektorech krátce před a určitě 15. 12. 2010, protože později už byly prázdné konstrukce osazené panely.

50. Policie požádala ERÚ o stanovisko ke způsobené škodě. Úřad vyčíslil předpokládané celkové výnosy pro fotovoltaickou elektrárnu odpovídajícího výkonu uvedenou do provozu do 31. 12. 2010, uvedenou do provozu po 1. 1. 2011, podporu FVE uvedenou do provozu od 1. 3. 2011 a konstatoval skutečně vyplacenou podporu podle výkazů (č.l. 388-393).
51. Stanoviskem operátora trhu OTE bylo potvrzeno, že společnosti XXXXX byla vyplácena podpora formou výkupní ceny v roce 2013 a od 1. 1. 2014 formou zeleného bonusu. Dále zpráva vyčíslila vyplacenou podporu v letech 2013-2016 (č.l. 402-423). K tomu byly přiloženy kopie smlouvy o dodávce elektřiny mezi XXXXX a povinně vykupujícím obchodníkem E.ON Energie z prosince 2012 (č.l. 414-422), včetně předložené kopie rozhodnutí o udělení licence z 15. 12. 2010 (č.l. 423).
52. V odborném vyjádření Technické inspekce České republiky byly popsány náležitosti revizní zprávy (č.l. 473-477), právní předpisy a normy, kterými se revizní činností řídila a byly vysvětleny používané pojmy, včetně „výchozí revize.“ Revizi podléhaly všechna elektrická zařízení. Vyjádření potvrdilo možnost částečné revize, celková výchozí revize musela být provedena až po dokončení celého zařízení, s nutností provedení další revize po doplnění částí, které původně nebyly součástí zařízení. Revize musela přesně určit, co bylo a nebylo předmětem posuzování, částí zařízení mohly být revidovány před připojením do distribuční soustavy. Před připojením elektrárny bylo možné provést fyzickou prohlídku dokončené montáže elektrických zařízení, měření izolačních vlastností připojených kabelů, měření přechodových odporů připojených spojů a měření zemních přechodových odporů. Vyjádření potvrzovalo nutnost provedení nové revize elektrického zařízení nebo alespoň prověření bezpečnosti v případě výměny komponentů nebo změny jejich zapojení, a nutnost provedení nové revize v případě nově připojovaných zařízení.
53. Soud provedl jako listinný důkaz odborné vyjádření ČVUT na objednávku ERÚ, které odpovídalo na některé okruhy související s revizními zprávami (č.l. 478-487). Toto vyjádření bylo doplněno a vysvětleno výslechem zpracovatele H. u hlavního líčení. Vyjádření bylo obecné, ke všem fotovoltaickým zařízením. Nejprve byly označeny jednotlivé části nebo komponenty FVE. Revize FVE neposuzovala jednotlivé komponenty, ale bezpečnost provozu jako celku. Zkoumala, zda dílčí prvky měly platné prohlášení o shodě, jestli byly zapojeny podle příslušných návodů a platných norem, vhodnost a provedení elektroinstalace s ohledem na prostředí a bezpečnostní předpisy. Samotné fotovoltaické panely nepodléhaly revizi, protože jsou dílčím komponentem a bylo na ně vydáno prohlášení o shodě (CE) od výrobce. Revizi podléhal způsob zapojení panelů do obvodu elektrárny. Revizi bylo možné provádět na části výroby, například bez zapojených panelů, ale taková revize neosvědčovala bezpečnost provozu fotovoltaické elektrárny jako celku, ale pouze jeho dílčí části. V případě opravy nebo výměny části elektrického zařízení, které měly charakter oprav a mohly mít vliv na bezpečnost, bylo možné provozovat zařízení jen tehdy, jestli byl jeho stav prověřen kontrolou, o kontrole byl vyhotoven záznam s podpisem pověřeného pracovníka. Z toho šlo vyvodit, že revizi je nutno vykonat vždy, když dochází ke změnám instalace oproti projektové dokumentaci. Prostá výměna poškozeného zařízení za nové nemusela být důvodem k vypracování nové revizní zprávy.
54. Státní zástupce v obžalobě argumentoval a ukazoval na rozhodování správních soudů v otázkách nutnosti vztažení zprávy o revizi na celou fotovoltaickou elektrárnu, nezbytnosti dokončení elektrárny před provedením revize a významu revizní zprávy pro licenční řízení mimo jiné na rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 30/2015-70 (č.l. 488-489). V rozsudku se správní soud vyjádřil k nutnosti prokazování vlastnického a užívacího práva k energetickému zařízení jako podmínce pro udělení licence. Dále se vyjádřil ke zkoumání technických předpokladů

a možnosti revizní činnosti jen v části energetického zařízení, např. jen nízkonapět'ové instalaci. V rozsudku se konstatovalo, že k prokázání technických předpokladů energetického díla byla rozhodující revizní zpráva, jak to plynulo z energetického zákona a vyhlášky blíže upravující prokazování finančních a technických předpokladů pro nová energetická zařízení.

55. Společnost OTE v dubnu 2016 potvrdila, že společnosti XXXXX začala od 1. 1. 2013 vyplácet podporu podle zák. č. 165/2012 Sb. u jednoho registrovaného výrobního zdroje. V prvním roce byla registrovaná forma podpory povinného výkupu. Od 1. 1. 2014 byla zvolena forma podpory zelený bonus roční; v letech 2014-2015 bonus za decentralní výrobu. Ke zprávě OTE předložila výkazy s množstvím elektřiny, na kterou si výrobce nárokoval provozní podporu, výkaz s přehledem jednotlivých plateb, včetně data bankovního převodu a uvedení čísla účtů, na které byla podpora vyplácena (č.l. 502-504). V aktualizované zprávě z března 2017 společnost předala údaje o měsíčních výkazech vyrobené elektřiny zpracované výrobcem, výkazy o vypočtené podpoře a přehled o výplatách podpory, včetně termínu bankovních příkazů (č.l. 507-508).
56. Zpráva společnosti E.ON Distribuce odpovídala na dotaz o množství elektrické energie vyrobené ve FVE zdrojích. U společnosti XXXXX registrovala první uskutečněnou výrobu 13. 1. 2011 (č.l. 510-512). Zpráva z června 2015 potvrdila, že žádost o první paralelní připojení u FVE Havřice byla společnosti doručena dne 29. 11. 2010. Žádost obsahovala potvrzení odborné firmy, že výroba byla provedena v souladu s podmínkami a pravidly provozování distribuční soustavy, odsouhlasenou projektovou dokumentaci, zprávy o výchozí revizi, protokol o nastavení ochran a místní provozní předpis. Kontrola zařízení a zkoušky byly provedeny v rozsahu, který umožňovaly aktuální klimatické podmínky dne 20. 12. 2010 svědkem B.. Fotografie pořízené při úkonu nebyly k dispozici. Dále zpráva ujasnila, že první paralelní připojení bylo zavedeno v pravidlech provozování distribučních soustav a mělo se provést do 30 dnů od žádosti výrobce. Termín úspěšně provedené kontroly výroby na místě samém byl jednou ze dvou podmínek rozhodných pro přiznání podpory. Druhou podmínkou byl vznik oprávnění k výkonu licencované činnosti podle vydané licence (č.l. 513-517). Ve zprávě z dubna 2014 společnost E.ON poskytla pro trestní řízení smlouvu o připojení výroby elektřiny z května 2010 (č.l. 522-541), smlouvy o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje z ledna a května 2011 a prosince 2012 (č.l. 543-549, 554-558); smlouvu o úhradě zeleného bonusu k elektřině vyrobené z obnovitelného zdroje z prosince 2011 (č.l. 550-553) a protokol o schválení výroby z 20. 12. 2010, podepsaný svědkem B. a obžalovaným B. (č.l. 560). Zpráva E.ON z července 2014 sdělila, že u FVE Havřice nebyly zaznamenány jakékoliv technické problémy, elektroměr byl osazen na obchodně předávacím místě 13. 1. 2011. Důvodem neosazení v závěru roku 2010 byl enormní počet požadavků na instalaci elektroměrů a omezená kapacita útvaru speciálního měření. Společnosti nebyly známy žádné skutečnosti, které by znemožňovaly výrobu koncem roku 2010 po provedení prvního parního připojení (č.l. 561-566). Ve zprávě z května 2016 E.ON předložila přehled fakturace a plateb za období do konce roku 2013, kdy výrobce fakturoval dodanou elektřinu spol. E.ON (č.l. 567-575). Společnost předložila měsíční výkazy o výrobě elektřině z obnovitelných zdrojů za roky 2011-2013 a kopie zasláných faktur za stejná období (č.l. 580-622, 623-658). Dále E.ON Distribuce policejnímu orgánu poskytla kopie zkušebních protokolů o napět'ových zkouškách kabelového vedení VN mezi distribuční sítí a trafostanicemi FVE Havřice, které proběhly 24. 11. a 30. 11. 2010 (č.l. 661-664). Dále distribuční společnost předložila zprávy o revizi elektrického zařízení zpracované revizním technikem Z. B., jejichž objektem byly trafostanice TS1 a TS2, vykonané 11. a 12. 11. 2010 jako mimořádné revize a 30. 11. 2010 jako výchozí revize (č.l. 665-675, 676-684, 685-695, 696-705); zprávy o revizi elektrického zařízení kabelového propojení VN mezi TS1 a TS2 a kabelového vedení VN vypracované revizním technikem O. B. 24. 11. 2010 (č.l. 706-709, 710-711). Na to navázaly pravidelné revizní zprávy elektrického zařízení NN vypracované P.K. v roce 2012 (č.l. 712-716) a pravidelné zprávy o revizi elektrického zařízení vypracované Z. B. k VN části technologie z roku 2013 (č.l. 717-725, 726-729). Distribuční společnost předložila technickou zprávu a projektovou dokumentaci vypracovanou pro XXXXX projektantem XXXXX k připojení

VN a trafostanice (č.l. 731-797). Na přehledovém plánu byl distribuční společnosti doložen stav z ledna 2011, včetně rozmístění části FV panelů na pozemku č. 1085/2 v počtu 240 kusů (č.l. 730). Opět bylo možné spekulovat, proč výrobce dokládal plán s umístěním panelů na pozemku, kde se v té době nenacházely.

57. Postup ERÚ v licenčním řízení, kromě zákonných a podzákonných předpisů, upravovaly také opatření pro postup při zpracování žádosti v licenčním řízení a při vydávání licencí č. 23/2010 a č. 2/2012 a pro žadatele nedatovaný Metodický návod ERÚ pro podávání žádostí o udělení licence (č.l. 798-801, 802-806, 807-835).
58. Společnost XXXXX na dožádání poskytla pro trestní řízení řadu dokumentů k průběhu výstavby FVE Havříce, jejichž výčet je zachycen v přehledu (č.l. 841-844). Prvním byla smlouva o dílo na zhotovení a instalování fotovoltaického systému uzavřená mezi objednatelem XXXXX zastoupeným L. B. a zhotovitelem XXXXX zastoupeným M.P.. Zmocněncem ve věcech technických byla určena K.. Smlouva byla uzavřena 14. 9. 2010; dílo mělo být zhotoveno nejpozději do 15. 12. 2010 (č.l. 845-865). V Dodatku č. 1 s datem 16. 10. 2010 byla změněna část o přechodu vlastnického práva k předmětu díla tak, že nově přecházelo předáním jednotlivých dílčích celků v rozsahu dle zjišťovacích/předávacích protokolů (č.l. 866). K tomu přidala společnost protokol o předání a převzetí dokončeného díla z 15. 11. 2010 v rozsahu smlouvy o dílo (kiosky trafostanic, včetně vybavení, instalace 5 kusů měničů, nosné konstrukce, dodávka a montáž FV modulů (1,89 MWp), propojení NN – přípojné kabely DC strany, dodávka a montáž 36 kusů propojovacích boxů, propojení FV modulů solárními kabely, propojení střídačů a rozvaděčů NN (č.l. 867). Za zhotovitele zápis o předání a převzetí části díla podepsala K., za objednatele L.B..
59. Dokumenty předané společnosti XXXXX policejní orgán porovnával se zprávami a doklady jednotlivých subdodavatelů stavby FVE Havříce. Společnost XXXXX potvrdila spolupráci se společností při výstavbě FVE v období od 15. 10. 2010 do 14. 4. 2011, kterou se rozumělo dodání a návrat pronajaté stavební buňky (mobilního kontejneru) na staveniště FVE Havříce; ke zprávě byla přiložena nájemní smlouva, dodací list a dopravní list, které odpovídaly fakturaci pronájmu mobilního kontejneru (č.l. 869-872, 876-881). I.B. pro XXXXX zpracoval studii připojitelnosti FVE Havříce, včetně stanovisek distribuční společnosti E.ON Distribuce k připojení výroby k distribuční soustavě a zajištění rezervovaného výkonu pro výrobu, za studii fakturoval v lednu 2010 (č.l. 882-883 887-905).
60. Subdodavatel společnost XXXXX fakturovaly společnosti XXXXX terénní úpravy v Havřicích podle soupisu provedených prací, odvoz sutě a úpravu komunikace, podle faktur s datem zdanitelného plnění v říjnu 2010 (č. l. 906-915). Společnost XXXXX dodávala podle smlouvy o dílo a dodatku kioskové trafostanice TS1, TS2. Podle předávacího protokolu objednatel XXXXX potvrdil převzetí díla od zhotovitele s podrobným výčtem dílčích součástí díla k datu 30. 11. 2010, protokol za objednatele podepsala obžalovaná K.. Ve shodě se smlouvou byly fakturovány dvě zálohy v září a říjnu roku 2010 a konečná faktura s datem zdanitelného plnění 30. 11. 2010 (č.l. 916-946). Toto zjištění odpovídalo výpovědi obžalovaného K., který připustil, že v době provádění jeho revize (12. 11. 2010) ještě trafostanice na stavbě FVE nebyly a byly dodány později.
61. Společnost XXXXX potvrdila dodání zboží zhotoviteli XXXXX podle tří faktur z 19. 10. a 30. 11. 2010. Zboží bylo zákazníkovi XXXXX dodáno v říjnu a listopadu 2010. Z první faktury a souvisejících dodacích listů vyplývá dodáním 6 118 metrů silového kabelu NYY – O 1x150 RM, podle dodacího listu 13. 10. 2010, s místem určení „Břest UH“ (č. l. 953-957). Podle druhé faktury byly dodány žlaby a spojky Merkur 50/50 z dodacího listu s datem dodání 12. 11. a 24. 11. 2010 (č. l. 958-966). Uvedené součástky jsou drátěné kabelové žlaby určené pro montáž kabelových tras. Naopak fakturace dodávky souhlasila s obhajobou obžalovaných, že k dodání došlo dříve – ve druhé polovině listopadu 2010, faktura byla vystavena 30. 11. 2010 a datum splatnosti byl stanoven až na 30. 12. 2010. Podle třetí faktury byly kromě dalších více než 2 500 metrů kabelových žlabů a spojek dodáno 1000 kusů vidlic PV – KST4 4-6 mm a 1000 kusů zdírek PV – KBT4 4-6 mm.

V tomto případě šlo o solární konektory MC4 k propojení fotovoltaických panelů a připojení panelů ke střídačům nebo regulátorům na průměr kabelu 4 a 6 mm² s datem dodání 22. 11. 2010 (č.l. 967-972). U třetí dodávky bylo soudu zvláštní, že žlaby určené pro uložení kabeláže byly dodávány i po provedení revize (v revizní zprávě: „*kabely jsou položeny ve žlabu pod panely, přichycenému na konstrukci podpěr panelů*“). Úplným překvapením bylo dodání konektorů sloužících k propojení fotovoltaických panelů v počtu tisíce kusů rovněž 22. 11. 2010, deset dní po provedení revize (v revizní zprávě např.: „*Panely Solarfun SF220-30P – 230Wp o rozměru 1652*1000*50 mm jsou zapojeny sériově po 20 kusech do 76 stringů solárním kabelem CYY 4 mm a konektory MC4, které jsou součástí panelů*“). Zajímavé také bylo, že společnost XXXXX po výzvě policejního orgánu předložila jenom první dvě z uvedených tří faktur. U dodávky nebylo možné rozeznat, jestli souvisely s výstavbou FVE Havřice, protože společnost XXXXX podle výpovědi obžalovaných a listinných důkazů stavěla současně obdobné stavby např. i v Břestu, Krhově, Hluku atd.

62. Společnost XXXXX fakturovala společnosti XXXXX dodání CCTV/zabezpečení na akci FVE Havřice podle nabídky ze dne 25. 11. 2010. Subdodavatel potvrdil dodání díla podle smlouvy ze dne 15. 9. 2010 a cenové nabídky; faktury byla vystavena 28. 12. 2010. Podle předávacího protokolu bylo dílo předáno v plném rozsahu v souladu se smlouvou bez zjevných závad a nedodělků k 20. 12. 2010. Za objednatele dílo podle protokolu převzala obžalovaná K. (č.l. 973-985). Tato část díla nebyla nezbytnou součástí vlastního energetického jádra FVE.
63. Sama společnost XXXXX předložila policejnímu orgánu předávací protokoly částí stavby, dodací listy, objednávky a faktury k pracím subdodavatelské společnosti XXXXX spol. s r.o. (č.l. 986-998). Podle zčásti podepsaných předávacích protokolů stavby byly předány dodávka a montáž kotev a zátěžových betonů, včetně rozměření a vrtání kotev, ve skutečnosti 22. 10. 2010; jeden kus rámu na střídače 22. 12. 2010; jedenáct kusů rámu na střídače 10. 12. 2010; dodávka a montáž 182 kusů konstrukcí, 903 metrů oplocení, brány, branky, montáže 9 276 kusů panelů, 25 kusů rámu na střídače, 40 kusů nerezových lemů podle skutečnosti 17. 12. 2010. Podle dodacího listu bylo objednáno a 20. 12. 2010 dodáno 7 kusů rámu pod kompenzátory v hodnotě 46 tis. Kč. Podle seznamu víceprací přijatých společností XXXXX 20. 12. 2010 byly opravovány podsyp a položení betonových základů, změna čtyř segmentů z důvodu terénních zlomů a posunutí konstrukcí na segmentech s panely. Objednávka pozemních konstrukcí segmentů, jejich montáže a montáže fotovoltaických modulů byla objednána 18. 8. 2010. Objednávce, seznamu víceprací, dodacímu listu a předávacím protokolům stavby věcně odpovídala fakturace, podle které dodavatel XXXXX spol. s r.o. vystavoval faktury dne 22. 10., 22. 12., 20. 12., 23. 12. 2010, 3. 1. a 4. 1. 2011 a fakturoval dodání díla podle předávacích protokolů. V protokolech byly nejasnosti, protože na stavbě FVE Havřice podle obžalovaných nebyly rámy na střídače vůbec namontovány. Přesto se subdodavatelem opakovaně vyhotovili protokoly o dodání takových částí na stavbu. Buď se objednatel se subdodavatelem opakovaně pletl, jaký materiál na stavbu dodávali, anebo vyhotovovali nepravdivé protokoly, jejichž výpovědní hodnota byla v tomto případě nulová. Dále bylo v protokolech uvedeno „*termín dokončení stavby podle skutečnosti*“ např. 10. 12., 17. 12. a 20. 12. 2010, přitom se obžalovaní opakovaně bránili, že ve skutečnosti byly části díla dokončeny dříve a protokoly byly sepsány později, z důvodů odložení fakturace. Nenasvědčovalo to pravdivosti protokolů a vůbec zpochybnilo přístup jejich zhotovitelů. Navíc přetrvávala pochybnost, proč měly strany jednající ve shodě potřebu uvádět v protokolech jiné datum než skutečné datum dokončení stavby. Vystavování faktur odkazovalo na příložené předávací protokoly. Stejně objednávky, dodací listy, předávací protokoly a faktury soudu předložil i subdodavatel XXXXX (č. l. 1002-1018).
64. Subdodavatel XXXXX fakturoval společnosti XXXXX fyzickou ostrahu objektu solární elektrárny Havřice u Uherského Brodu za říjen-prosinec 2010 (č.l. 1019-1021).
65. U subdodavatele S. P. si společnost XXXXX objednala dodávku větrání a temperace trafostanic, kterou podle protokolu odevzdal objednateli 23. 12. 2010 (č.l. 1022-1027).

66. Deset obchodních faktur (Commercial Invoice) společností XXXXXX potvrdilo prodej celkem 19 630 kusů solárních panelů o výkonu 190, 195, 200, 230, 235 a 240 W_p od 28. 5. do 30. 9. 2010. Dopravovány byly námořní cestou, převážně do přístavu v Hamburku (č.l. 1028-1037).
67. Obžalovaný K. fakturoval společnosti XXXXXX revizi tří FVE, kromě elektrárny Havříce, také elektrárnu společnosti XXXXXX a elektrárnu Jordán. Podle faktury byla uskutečněna plnění 19. 11. 2010 (č.l. 1038).
68. Firma XXXXXX – P. K. prováděla elektroinstalační práce na stavbě FVE Havříce. Spolupráce na výstavbě elektrárny probíhala od 22. 10. do 30. 11. 2010 a spočívala v zapojování DC rozvaděčů stringů. Tomu odpovídal zápis o předání díla, které objednatel převzal dne 30. 11. 2010. Faktura byla vystavena 21. 12. 2010 (č. l. 1041-1046). V tomto případě bylo zvláštní, že elektromontážní práce na stejnosměrné části elektrárny, která podléhala revizi obžalovaného K., probíhaly až do 30. 11. 2010. V tomto případě byla fakturace skutečně provedena s odstupem přibližně tří týdnů od předání díla.
69. Společnost XXXXXX s.r.o. dodávala podle smlouvy o dílo kabel VN, včetně zemních prací od připojovacího místa do trafostanice. Smlouva byla podepsána 2. 11. 2010, faktura byla vystavena 29. 11. 2010 (č. l. 1047-1050). Provedení zmiňovaného díla potvrdila i společnost XXXXXX, včetně nabídkového listu, nákladů stavby, dílčího rozpočtu, protokolu o uložení a kontrole uzemnění, zápisu o předání a převzetí stavby, kopie zprávy o revizi daného elektrického zařízení a technické zprávy (č. l. 1052-1084).
70. Projekční práce prováděl dodavatel J. P. (č.l. 1085). Výsledkem projekčních prací byla mapa s budoucím umístěním FVE, situační plánek přípojky VN, plánek situace širších vztahů, přehledové schéma FVE, rozmístění panelů, skladba komunikace, návrh oplocení, technická zpráva k výstavbě kabelové přípojky VN a kiosku trafostanic a průvodní zpráva. Práce proběhly v březnu až květnu 2010 a fakturovány byly v květnu téhož roku (č.l. 1090-1138). Pro zajímavost v těchto plánech se počítalo s umístěním FV panelů i na pozemku č. 1085/2.
71. Společnost XXXXXX objednala u firmy XXXXXX s.r.o. projektovou dokumentaci elektro na FVE Havříce. Tak byla práce společnosti XXXXXX fakturována (č.l. 1139-1141).
72. Na stavbu byly objednány kontejnery na odvoz a likvidaci plastových a papírových obalů. Odvoz byl proveden 24. 11., 15. 12., 20. 12. a 23. 12. 2010 dodavatelem společností Sběrné suroviny UH a v prosinci 2010 také fakturovány (č.l. 1142-1149).
73. Společnost XXXXXX zajišťovala pro společnost XXXXXX přepravu v letech 2010-2011. Podle zprávy fakturovala za přepravu zboží a celní služby. Podle čtyř faktur byly přepravované solární panely vyloženy v Havřicích 21. 10., 22. 10. a 29. 10. 2010. Společnost prováděla dále pro společnost XXXXXX během let 2009-2010 další přepravy a celní služby u dopravy do různých míst určení. Ve všech případech šlo o přepravu nebo služby týkající se solárních panelů, mimo jiné určené do Brna, Zbrašína, Horek u Čáslavi, Dubňan, Břestu, Bzovíku a Prší (SVK). Místa určení v Havřicích se týkaly faktury (č.l. 1184, 1186, 1187, 1189), se shodným místem určení jako ve sdělení přepravní společnosti (č.l. 1151-1212).
74. Podle proforma faktury ze dne 30. 4. 2010 společnost XXXXXX objednala u společnosti Sputnik Engineering International 5 kusů měničů SolarMax 330C a 25 kusů sduřovacích jednotek MaxConnect 16 plus, s předpokládaným datem odeslání 18. 8. 2010 (č.l. 1203).
75. Z kopie e-mailové komunikace mezi obžalovanou K. a D.T. vyplývalo, že si společnost XXXXXX objednala fyzickou ostrahu fotovoltaické elektrárny od poloviny října 2010 do poloviny ledna 2011 (č.l. 1204).
76. Společnost XXXXXX dokládala fakturou č. 14010, že jí D.V. fakturoval provedení autodoprov na různých trasách od 25. 11. do 22. 12. 2010, včetně doprav s koncem v Havřicích 25. 11., 30. 11., 7. 12., 10. 12., 13. 12., 14. 12., 21. 12. a 22. 12. 2010, nebo s počátkem v Havřicích - 10. 12. a 15. 12.

2010 (č.l. 1205-1207). Dopravce potvrdil předložením objednávek a záznamů o době řízení vozidla provedení těchto přeprav v uvedených termínech Z předložených dodacích listů, kde jako dodavatel i odběratel vystupuje společnost XXXXX se FVE Havřice týkaly dodací listy č. 100106 a 100114 (č.l. 1230, 1240). Dodací listy s datem 7. 12. a 15. 12. 2010 referovaly o dodání 12, respektive 25 kusů sduřovací jednotek MaxConnect plus. Výslovně je uvedeno, že jde o zakázku: FVS Havřice 2MWp. V jiných dodacích listech figurovaly další druhy zboží, kabely, centrální měniče a solární panely (č.l. 1205-1229, 1230-1247). Nutno podotknout, že dodací listy nevystavoval subdodavatel, který by měl důvod k pozdějšímu vystavení dodacího listu. Zároveň bylo třeba mít na paměti, že autor dodacích listů výslovně označil, na kterou zakázku byly sduřovací jednotky (propojovací boxy) určeny. Dalším přepravy prováděl autodopravce podle faktur č. 11410, 11910 a 12910 v listopadu 2010, rovněž s místem určení v Havřicích (č.l. 1254-1257).

77. Společnost XXXXX fakturovala v červnu 2010 za zpracování energetického auditu FVE Havřice (č.l. 1248).
78. U společnosti TOI společnost XXXXX objednala dlouhodobý pronájem mobilního WC na stavbě FVE Havřice od 14. 10. 2010. Dodavatel fakturoval servis dodaného chemického WC od 41. do 52. týdne 2010. Ukončení pronájmu bylo vyžádáno k 6. 4. 2011, s odůvodněním: „...*že na stavbě již nikdo nepracuje...*“ (č.l. 1249-1253).
79. Ze zprávy Městského úřadu Uherský Brod, odboru stavebního úřadu vyplynulo, že pro stavbu „fotovoltaické elektrárny Havřice cihelna“ bylo vydáno územní rozhodnutí a stavební povolení dne 14. 9. 2010 (č.l. 1266-1271). Dne 7. 12. 2010 bylo rozhodnuto, že kolaudační souhlas lze vydat jen po provedení zkušebního provozu (č.l. 1272-1273). Dne 18. 3. 2011 byla vykonána závěrečná kontrolní prohlídka stavby (č.l. 1274-1275) a 11. 4. 2011 byl vydán kolaudační souhlas s užíváním stavby (č.l. 1276-1281). Zprávu doplnil protokol o ústním jednání ze dne 14. 9. 2010, kterého se účastnil mj. obžalovaný L.B. (č.l. 1264-1265). V územním rozhodnutí a stavebním povolení se zmiňuje, že stavba bude obsahovat fotovoltaické panely o celkovém počtu 7 920 kusů a bude umístěna na pozemku č. 1085/2, ovšem fotovoltaické panely na pozemku být neměly. V rozhodnutí o zkušebním provozu ze 7. 12. 2010 se stále zmiňovaly fotovoltaické panely o celkovém počtu 7 920 kusů. V protokolu ze závěrečné kontrolní prohlídky ze dne 18. 3. 2011 byly popsány změny stavby oproti povolení (č. l. 1341-1343). Byly zaznamenány zvýšení počtu fotovoltaických panelů z důvodu dodávky panelů různých jmenovitých výkonů, na rozdíl od předpokladů projektanta a změna jejich rozmístění v areálu v závislosti na skutečné podobě terénu. Změny byly při kontrolní prohlídce stavebním úřadem schváleny. Prohlídka se zúčastnila mj. obžalovaná K.. V rozhodnutí o kolaudačním souhlasu z 11. 4. 2011 bylo uvedeno, že zařízení pro výrobu elektrické energie sestává zejména z 9 429 kusů fotovoltaických panelů (č. l. 1303). Z podnětu náměstka Ministerstva pro místní rozvoj Krajský úřad Zlínského kraje přezkoumal spisový materiál stavby „Fotovoltaické elektrárny Havřice“, při kterém nezjistil porušení stavebního zákona (č.l. 1284-1288).
80. Tuto zprávu doplnila úplná kopie spisu MÚ v Uherském Brodě, odboru stavebního úřadu (č.l. 1302-1503). V něm byly kromě výše uvedených listin obsaženy: žádost o povolení zkušebního provozu FVE Havřice ze dne 1. 12. 2010 (č. l. 1460-1503), revizní zprávy trafostanic zpracovaných technikem Z. B., revize kabelového propojení VN zpracovaného technikem O. B. (č. l. 1466-1467), revizní zpráva zpracovaná obžalovaným K. č. 3.11/2010 (č.l. 1462-1464). Ve spisu byl založen předávací protokol stavby mezi XXXXX a XXXXX, jehož předmětem byly trafostanice, kiosek střídačů, instalace měničů, ocelové konstrukce, dodávka a montáž FV modulů, uzemněné konstrukcí, propojení NN a vedlejší součásti fotovoltaické výroby (oplocení, komunikační jednotky, datová komunikace a elektronický zabezpečovací systém. Za zhotovitele XXXXX protokol podepsala obžalovaná K., za objednatele svědek A.. Podstatné v zápisu o předání a převzetí FVS v rozsahu smlouvy o dílo bylo: „Termín dokončení stavby podle smlouvy o dílo 15. 12. 2010, podle skutečnosti 10. 2. 2011, zástupci zhotovitele a objednatele prohlédli dokončené

dílo a dne 10. 2. 2011 předávají a přejímají“ (č. l. 1362-1363, 1364-1455). Spis také obsahoval zaměření skutečného stavu FVE Havřice s datem 16. 3. 2011 (č. l. 1304), ve kterém byly vyznačeny řady konstrukcí s panely. Na pozemku p. č. 1085/2 žádné konstrukce a panely vyznačeny nejsou. Na geodetické zaměření odkazoval seznam změn skutečného provedení stavby s vytištěným jménem obžalované K.. Dále byl založen protokol o vyhodnocení zkušebního provozu FVE Havřice, za společnost XXXXX podepsaný P.K., za XXXXX pouze orazítkováný. V části záznam o předání bylo uvedeno: „Všechna zařízení podílející se na výrobě elektrické energie byla uvedena do provozu 14. 1. 2011 a ověřena jejich funkčnost.“

81. Společnost XXXXX sdělila policejnímu orgánu, že v závěru roku 2010 se souběžně s výstavbou FVE Havřice podílela jako generální dodavatel nebo subdodavatel na výstavbě FVE Krhov, Heroeta Břest, Letkov, Břest 2, Hluk, Domažlice a Kopidlna (č.l. 1504-1507).
82. Policejní orgán si vyžádal od ERÚ spisové materiály k vydání licencí dalším FVE (č.l. 1512-1571, 1572-1604, 1605-1694, 1696-1698, 1699-1714, 1715-1716). Ze spisů vyplynulo, že se společnost XXXXX podílela na výstavbě těchto fotovoltaických elektráren, včetně obžalovaných B. a K.. Obžalovaný K. vypracovával Zprávy o revizi elektrických zařízení u FVE Heroeta Břest, FVE Tessera Břest a FVE Domažlice.
83. Souběžně byly zahájeny úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání padělání a pozměnění veřejné listiny dne 16. 11. 2015 (originál spisu Policie ČR, Krajského ředitelství Policie, kraje Vysočina KRPJ-115445/TČ-2015-160781) upravením údaje o počtu a typu osazených fotovoltaických panelů v listině předložené ERÚ. Toto řízení bylo ukončeno odložením 11. 12. 2015. V tomto řízení ERÚ poskytl policejnímu orgánu úplnou kopii licenčního spisu vedeného k žádosti XXXXX a FVE Havřice (č. l. 40, 126), která je vytištěna v příloze kmenového spisu. Z něj vyplynulo, že žádost o udělení licence podal obžalovaný B. dne 22. 10. 2010 (č. l. 1-2 licenčního spisu). Žadatel o licenci doložil podklady, mimo jiné zprávu o revizi elektrického výrobního zařízení nízkého napětí č. 3.11/2010 vypracovanou obžalovaným K. (č. l. 117-121), rozhodnutí o zkušebním provozu stavebního úřadu Městského úřadu v Uherském Brodě ze 7. 12. 2010, předávací protokol mezi XXXXX a předávajícím XXXXX s datem 16. 12. 2010 podepsaný obžalovanou K. a obžalovaným B. o předání předmětu s názvem: „fotovoltaická elektrárna o výkonu 1,88 MWp, k. ú. Havřice“ (č. l. 153) a rozhodnutí o udělení licence s datem 15. 12. 2010, které obžalovaný B. převzal dne 21. 12. 2010 a s datem právní moci téhož dne, když se obžalovaný B. vzdal práva podat rozklad.
84. Rozhodnutí ERÚ o udělení licence společnosti XXXXX bylo napadeno nejvyšším státním zástupcem správní žalobou. O ní bylo nejprve rozhodnuto rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 15. 5. 2015, sp. zn. 62 A 112/2013-198, který zrušil rozhodnutí ERÚ ze dne 15. 12. 2010 a vrátil žalovanému ERÚ věc k dalšímu řízení (č.l. 1718-1737). Ke kasační stížnosti zúčastněné osoby XXXXX rozhodl NSS rozsudkem ze dne 8. 3. 2016, sp. zn. 7 As 153/2015, o zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení (č.l. 1739-1747). Nově rozhodl Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 2. 6. 2016, sp. zn. 62 A 112/2013-321, o zrušení rozhodnutí ERÚ o udělení licence (č.l. 1767-1793, 2627-2640). Nosným důvodem pro rozsudek bylo zjištění, že pro rozhodnutí o udělení licence nebyly splněny veškeré předpoklady, neboť předložená revizní zpráva R. K. č. 3/11/2010 ze dne 16. 11. 2010 nebyla způsobilá prokázat technické předpoklady. Soud zjišťoval dokončenost elektrárny k datu provedení revize, porovnal fotografie z 2. 1. a 14. 3. 2011, výpis z katastru nemovitostí, ortofotomapsu a aktuální situaci elektrárny, z nichž vyplynulo, že v době pořízení satelitních snímků se na pozemku p. č. 1085/2 nenacházely konstrukce se solárními panely, zatímco v aktuálním snímku je tam 5 řad konstrukcí se solárními panely. Z toho soud vyvodil, že začátkem roku 2011 nebyla elektrárna dokončená. Konstrukce se solárními panely byly na zmiňovaném pozemku nainstalovány nejdříve ke konci března 2011. K této části elektrárny se revizní zpráva R. K. z roku 2010 nemohla vztahovat. Závěru o nedokončenosti elektrárny v době provádění revize mohly odpovídat rozdílné údaje o počtu a výkonu solárních panelů obsažené v revizní zprávě, rozhodnutí o zkušebním provozu a v kolaudačním souhlasu. Revizní zpráva

obžalovaného K. se nevztahovala k celé FVE Havřice. Zpráva o revizi se musí vztahovat „*ke celému energetickému zařízení a musí být vypracována až poté, co je energetické zařízení kompletní a tvoří funkční soubor všech jeho nezbytných částí*“ (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2015, sp. zn. 7 As 204/2015). Důležitost revizní zprávy ve vztahu k udělení licence zdůraznil opakovaně Nejvyšší správní soud, například v rozsudku ze dne 3. 12. 2015, sp. zn. 9 As 19/2015. „*Podle kasačního soudu je tedy velmi podstatné, zda údaje uvedené ve zprávě o výchozí revizi odpovídají skutečnosti, zda zpráva osvědčuje bezpečnost fotovoltaické elektrárny ve skutečné podobě.*“ Z toho správní soud uzavřel, že zpráva vyhotovená obžalovaným K. neprokazuje bezpečnost elektrárny, neboť se nevztahovala k dokončené elektrárně, neosvědčovala bezpečnost elektrárny ve skutečné podobě. Taková zpráva nemohla být podkladem pro vydání rozhodnutí o udělení licence, neboť neprokazovala technickou způsobilost žadatele o licenci. Dále se správní soud zabýval otázkou existence dobré víry u zúčastněné osoby XXXXX ve správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí. S ohledem na to, že to byl právě žadatel o licenci XXXXX, kdo předkládal předmětnou revizní zprávu obžalovaného K., nemohl být v dobré víře ve správnost a zákonnost rozhodnutí o udělení licence, protože musel vědět, v jakém stavu se k datu zpracování revizní zprávy elektrárna nachází a nemohl tedy oprávněně předpokládat, že předmětná revizní zpráva byla zpracována řádně. O kasační stížnosti rozhodoval opět NSS rozsudkem sp. zn. 7 As 140/2016, ze dne 16. 1. 2017, kterým kasační stížnost zamítnul (č.l. 1797-1806). Podle soudu bylo jednoznačně prokázáno, že revizní zpráva nemohla revidovat energetické zařízení umístěné na pozemku p. č. 1085/2, tedy na jednom z pozemků, na kterém mělo být energetické zařízení podle žádosti o udělení licence, jakož i podle rozhodnutí o udělení licence umístěno. S ohledem na taková zásadní zjištění krajský soud správně dovodil nepoužitelnost revizní zprávy při prokazování splnění technických předpokladů energetického zařízení. Kasační soud rovněž potvrdil závěry krajského soudu o neexistenci dobré víry na straně stěžovatele XXXXX, ve kterých odkazoval na závěry krajského soudu k této otázce. Soud opatřil opis rozsudku Krajského soudu v Brně, sp. zn. 62 A 112/2013 (č. l. 2627-2640), včetně vyznačení data právní moci 9. 6. 2016, kterým bylo zrušeno rozhodnutí ERÚ o udělení licence č. 111017356. Podle rozhodnutí odvolacího soudu to byl mezník, do kterého bylo třeba zkoumat případnou výši způsobené škody (č. l. 2627-2640).

85. Z popisu rejstříku trestů a evidence přestupců vyplývá, že žádný z obžalovaných nebyl postižen za přestupek, ani potrestán pro jinou trestnou činnost (č.l. 1807-1818). Pro lepší místní orientaci a zjištění skutečného stavu opatřil policejní orgán snímek z veřejně dostupného portálu Mapy.cz (čl. 1888 - 1902). K zajištěným nemovitostem policejní orgán zjišťoval ceny nemovitostí v jejich okolí, a výpis z katastru nemovitostí (čl. 1925-1978).
86. Obžalovaní při obhajobě odkazovali na různé listinné důkazy, které soudu předložili. Konkrétně šlo o rozvahu XXXXX k 30. 9. 2018 (čl. 2148-2150), čerpání úvěru financujícího výstavbu FVE Havřicích, výpis z účtu XXXXX u XXXXX se záznamem o čerpání úvěru 22. 12. 2010 (č.l. 2151-2152). Obžalovaný B. ukazoval zápis z kontrolního šetření ERÚ provedeného ve FVE v Havřicích 1. 12. 2016 (čl. 2155-2159), a listiny vysvětlující rozdíl v instalovaném a výstupním výkonu FVE (čl. 2163–2167). Odvolával se na znění právních a jiných předpisů dané oblasti, Pravidel provozování distribučních soustav a jejich příloh pro paralelní provoz distribuční soustavy (čl. 2168–2195, 2196–2202), znění vyhlášky o podrobnostech udělování licenci č. 426/2005 Sb. (čl. 2203–2224), vyhlášky č. 475/2005 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů (čl. 2225–2234) a vyhlášky č. 408/2015 o pravidlech trhu s elektřinou (čl. 2235–2256).
87. Obžalovaný B. dokládal své dlouhodobé zaměření na obor energetických zdrojů pomocí certifikátů o vzdělání a školení (čl. 2257–2258). Obhajoba obžalovaného na podporu odvolání předložila kopii záznamu o společném setkání zástupců NSZ a ERÚ, která podle obhajoby ukazovala na chaotickou situaci okolo ERÚ ještě v roce 2013, suplování odborného selhání státních orgánů v trestním řízení a kampaň proti tzv. solárním baronům. Ve druhém doplnění odvolání obhajoba obžalovaného B. argumentovala rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci č. j. 1 To 40/2018, z něhož akcentovali

právní závěr, že škodou je pouze zelený bonus, který byl vyplacen v souvislosti s elektřinou vyprodukovanou těmi solárními panely, které byly do elektrárny zakomponovány v době, když na tento typ fotovoltaické elektrárny příspěvek formou zeleného bonusu nenáležel (č.l. 2557-2563). Doplněna byla i kopie e-mailová zpráva odeslaná svědkem F.H. na adresu obžalovaného K. dne 8. 11. 2010, kterou byly zaslány podklady k revizi fotovoltaické elektrárny, včetně údajů o celkovém instalovaném výkonu, celkovém jmenovitém výkonu, počtu měničů, počtu MaxConnectů, zadání k provedení revize, propojovacích kabeláží, stringů s konektory, nosných konstrukcí, s potvrzením, že propojení jednotlivých panelů do stringů bylo provedeno a zkontrolováno a jednotlivé kabely stringů jsou odpojeny od panelů (č.l. 2564). Dále zde obhajoba obžalovaného B. předložila kopii rozhodnutí o udělení licence, která byla společnosti XXXXX znovu vydána dne 6. 11. 2017 se stejným číslem licence a stejným identifikačním číslem výrobního zdroje (č. l. 2528-2536). Obhajoba se odvolávala na rozhodnutí NSS sp. zn. 4 As 257/2017, které určilo, že „podmínku vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy“ podle bodu 1.9 cenového rozhodnutí č. 4/2009 bylo možné naplnit také realizaci prvního paralelního připojení výrobní do elektrizační soustavy, ke kterému u FVE Havřice došlo 20. 12. 2010.

88. Obhajoba obžalované K. předložila kopii vyjádření ERÚ k možnosti přesunu části FVE na pozemky jiných parcelních čísel za podmínky použití stejných technologických celků elektrárny, včetně použití stejného přípojného bodu, se zachováním data uvedení do provozu. Toto vyjádření obsahovalo dovětek o nutnosti konzultace s odborem licencí, například z důvodu přesunu elektrárny na pozemky jiných parcelních čísel (č.l. 1855-1856). Dále obžalovaná předložila kopii výpisu z katastru nemovitostí, podle které je vlastníkem bytové jednotky č. 988/10 – byt, v bytovém domě č. p. 988 – bytový dům v Uherském Hradišti, evidenční list důchodového pojištění za rok 2011 na doklad příjmů v daném období. Nedostávala žádné odměny ani bonusy za jednání, pro které byla stíhána, její skutky byly běžnou pracovní činností pro zaměstnavatele XXXXX (č.l. 2503-2504).
89. Státní zástupce dodatečně předložil nosič s videozáznamem pořízeným při prověře výpovědi obžalovaného K. dne 17. 3. 2017 (čl. 2351). Dále předložil úřední záznam policie s ortofotomapou stavu FVE Havřice k počátku roku 2015, ze kterého určil počet panelů v jednotlivých řadách a segmentech fotovoltaické elektrárny a jejich celkový součet 9 500 kusů (č.l. 1888-1892).
90. Obžalovaný K. ke srovnání předložil revizní zprávu č. 01.12/2011 (čl. 2273–2282). Obhajoba reprodukovala zakres FVE do katastrální mapy, který měl dokumentovat stav FVE, ve kterém ji shlédl obžalovaný K., založený ve spise ERÚ. Doplnili také doklady, které byly přílohou e-mailové zprávy z 8. 11. 2010 a které byly podkladem činnosti obžalovaného, konkrétně zapojení konstrukcí s panely, schéma zapojení střídačů, technické listy panelů, technická dokumentace sdružovačů a technická specifikace měničů (č. l. 2583-2598).
91. Česká republika – Ministerstvo průmyslu obchodu, zastoupená Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, uplatnila nárok na náhradu škody ve výši 131 246 328,89 Kč (č.l. 2057-2092). Připojení doplnila kopiemi rozhodnutí o výši, formě a účelu poskytnutí dotace, stanovení podmínek čerpání dotace a vyúčtování dotace, které byly poskytnuty společností E.ON Distribuce a OTE v letech 2011-2016.
92. Dále soud vyžádal od OTE doklady o výplatě podpory výroby elektřiny ze sluneční energie pro období od ledna 2014 do prosince 2016 včetně přehledu vyplacených plateb (č. l. 2663-2684).
93. Soud také provedl důkazy znaleckými posudky. Jedním z nich byl posudek Vysoké školy báňské – Technické univerzity Ostrava, fakulty elektrotechniky a informatiky, z oboru elektrotechnika, zpracovaný na žádost zúčastněné osoby XXXXX (č.l. 2259-2272), který u soudu přednesl pracovník znaleckého ústavu R.P.. (č.l. 2371-2372). V úvodu posudku znalci označili předložené podklady, definovali právní a technické prostředí k řešení problematice. K první otázce, zda „FVE Havřice 1,89 MWp“ splňovala technické podmínky pro uvedení do provozu podle platné legislativy roku 2010 a 2011, ústav popsal, co je FVE. Výchozí revizní zpráva posuzovala bezpečnost

elektrické instalace, elektrická instalace musela být ve stavu, který umožňoval provést ověření. Jednotlivé díly FVE jsou uváděny na trh jako tzv. stanovený výrobek, kde bezpečnost prokazuje výrobce zařízením označením CE. U FVE jsou samostatnými díly fotovoltaické panely, měniče, rozvodné skříně jak stejnosměrného, tak střídavého napětí a řídicí systém. Předmětem výchozí revize bylo zjištění, zda je elektrická instalace schopná bezpečného provozu. Posudek připomněl nutnost existence projektové dokumentace, vyžadovanou ve stavebním zákonu, v prováděcích předpisech a v technických normách. Revizní technik při realizaci výchozí revize provádí porovnání skutečného stavu s projektovou dokumentací. V případě FVE šlo o projektovou dokumentaci k revidovanému zařízení. U jednotlivých komponent, kterých se revize netýkala, se kontrolovalo pouze prohlášení o shodě (CE). Dále posudek vymezil konkrétní úkony při provádění výchozí revize: prohlídku, zkoušení a vypracování zprávy o výchozí revizi. Část výchozí revize elektrického zařízení FVE se prováděla v beznapětovém stavu. Závěrem této části znalci porovnali tyto teoretická východiska s inkriminovanou revizní zprávou č. 3.11/2010 obžalovaného K.. Konstatovali, že zpráva svým rozsahem a obsahem odpovídala platným normám, obsahovala všechny náležitosti i závěrečný výrok potvrzující, že revidovaná část byla schopná bezpečného provozu.

94. Odpověď posudku mířila jinam než položená otázka. V trestním řízení nebylo problematické, jestli revizní zpráva odpovídala právním normám a předpisům, ale jestli zachytila (revidovala) skutečný stav FVE Havřice v době provedení revize, či nikoliv. Soud pochopil podmínky a postup, který znalci vepsali do úvodu posudku, a současně předpoklad, že dokumenty předložené znalcům byly věrohodné a správné, a proto znalci neověřovali jejich přesnost a úplnost. Posudek takto založený by ztratil relevanci, pokud by se jiným dokazováním ukázaly jeho předpoklady jako nesprávné, např. se ukázala nepravdivost Předávacího protokolu stavby „Fotovoltaická elektrárna Havřice cihelna, číslo zakázky ZAK 05209,“ ze dne 15. 11. 2010. Když notabene existovaly další obsahově podobné předávací protokoly z 16. 12. 2010 a 10. 2. 2011, se kterými se znalci nemohli zabývat, protože nebyly součástí zadání. Přesto v odpovědi na první otázku znalci rovnou odpověděli, že: „byly splněny technické předpoklady energetického zařízení podle energetického zákona a souvisejících vyhlášek“. Skutečné a konkrétní posouzení splnění technických předpokladů energetického zařízení FVE Havřice pro uvedení do provozu podle platné legislativy v letech 2010-2011, jestli vůbec bylo s odstupem přibližně sedmi let možné, nešlo založit jen na porovnání obsahu a rozsahu revizní zprávy s právními předpisy a technickými normami a vymezením předpokladu správnosti předložených podkladů. Podložený závěr by vyžadoval vlastní zkoumání daného energetického zařízení, porovnání jeho stávajícího stavu se všemi důkazy o tehdejšímu stavu v jeho statické i dynamické podobě, což nebylo součástí znaleckého postupu. Za tohoto stavu a postupu znalců nebylo možné uvedený závěr učinit. Proto soud považoval odpověď na první otázku za teoretickou a podmíněnou, která nepřinesla vyřešení položené otázky.
95. Ve druhé otázce se znalci vyjadřovali ke znaleckému posudku č. 17/2017 ze dne 9. 5. 2017 zpracovaným VUT v Brně, fakulta elektrotechniky a komunikačních technologií. Tento posudek hodnotili jako komplexní, včetně provedení návštěvy na místě, propojil teoretické poznatky s praktickým měřením, s čímž se znalci VŠB-TU plně ztotožnili. Tato část znamenala podporu závěrům jiného posudku. V další části znalci připomněli, že revize mohla zachytit stav elektrického zařízení k určitému okamžiku, zatímco k předání celého díla mohlo dojít později. Dále upozornili, že u složitých zařízení mohly probíhat postupné revize, což mohlo souviset s oprávněním revizního technika. Na výrobu mohlo být zpracováno několik výchozích revizí, přičemž každá z nich byla platná. U velkých výroben dokonce nebyla možnost provádět revizi vcelku. Tyto aspekty byly zřejmé i z jiných zdrojů, takže neznamenal rozhodující přínos pro projednávanou věc. Celkově soud tento posudek hodnotil pouze jako podpůrný k posudku VUT v Brně, aniž by samostatně vyřešil položené otázky.
96. Druhý posudek byl zpracován na žádost XXXXX VUT v Brně, fakultou elektrotechniky a komunikačních technologií č. 17/2017, který u hlavního líčení přednesl doc. Ing. Petr Mastný,

Ph.D. (č. l. 2364, 142-153). Tento posudek se zabýval rozdíly údajů o výkonu fotovoltaické elektrárny mezi nominální hodnotou výkonu panelů a výstupním výkonem celé FVE. Ve druhé části znalci konstatovali, že na přelomu let 2010 - 2011 neexistovala norma, která by jasně stanovila požadavky na postup revizních techniků při výchozích, pravidelných či mimořádných revizích FVE. Záporně posudek odpověděl na povinnost revizního technika kontrolovat komponenty, které mají označení o shodě CE. Znalci uvedli, že ČSN neukládala reviznímu technikovi jakákoliv závazná měření na samostatných fotovoltaických panelech, měničích a invertorech. V třetí části znalci dospěli k závěru, že při provádění revize nízkonapěťové stejnosměrné části fotovoltaické elektrárny nebylo potřebné, aby byla osazena fotovoltaickými panely. Pokud je stejnosměrná instalace již připravená, je v rámci revize měřen izolační odpor jednotlivých vodičů této instalace. Žádná měření realizovaná revizním technikem nebyla normativními a zákonnými předpisy v letech 2010 a 2011 při provádění revize vyžadována. Ve čtvrté části znalci označili podklady, které byly nutné pro provádění výchozích a pravidelných revizí. V páté části znalci rozvedli úkony revizního technika při provádění revize elektrických zařízení podle označených norem, která se skládaly z prohlídky, měření a zkoušení stavu elektrického zařízení z hlediska jeho bezpečnosti. Dále definovali, co se rozumí prohlídkou elektrického zařízení a jak musí být provedena (musí být provedena před zkoušením a obvykle se provádí, jestliže je celá instalace bez napětí; součástí prohlídky mělo být ověření, jestli trvale připojené elektrické předměty vyhovují bezpečnostním požadavkům příslušných norem pro zařízení, o čemž bylo možno se přesvědčit přezkoumáním informací o výrobcích, značení a certifikátech, jestli byly předměty řádně zvoleny a instalovány v souladu s harmonizačními dokumenty a s návody výrobců, jestli nebyly viditelně poškozeny do té míry, že by mohly ohrozit bezpečnost zařízení. Dále znalci definovali, co musela prohlídka zahrnovat: „...přezkoumání elektrické instalace s využitím všech smyslů a veškerého důvtipu, aby se zjistilo, zda je tato instalace řádně provedena...“. Na základě dílčích tezí znalci dospěli k závěru, že kontrola počtů panelů revizním technikem nemusela být součástí prohlídky a údaj o počtu panelů nebyl povinným údajem. Revizní technik vycházel z dostupné projektové dokumentace objednatele revize, ve které byly údaje o počtu panelů, jejich zapojení do stringů a stringů do sdružovacích boxů obsaženy. Obdobná byla odpověď v šesté části posudku. V sedmé části znalci odpovídali na možný rozdíl počtů panelů v revizní zprávě oproti skutečnému stavu zařízení. Znalci se opírali o uvedené vysvětlení, že počet panelů není obligatorní součástí revizní zprávy. Pokud byl zjištěn rozdíl mezi skutečným a deklarovaným počtem panelů v řádech jednotek procent, nebyl to důvod pro zneplatnění revizní zprávy. Znalci přitom upozorňovali, že výstupní výkon panelů byl udáván s určitým rozptylem. V osmé části se znalci vyjadřovali konkrétně k revizi FVE Havříce provedené obžalovaným K. č. 3.11/2010 ze dne 16. 11. 2010, zejména z pohledu, jestli byla taková revize dostačující jako podklad pro rozhodnutí ERÚ. Znalci vycházeli z ustanovení vyhlášky o podrobnostech o udělování licenci pro podnikání energetických odvětvích č. 426/2005 Sb. a dospěli k závěru, že v daném období byl v řízení o udělení licence FVE Havříce požadavek ze strany ERÚ na dodání výchozí revize v nesouladu s platnými zákonnými předpisy. Revizní zpráva vypracovaná obžalovaným K. byla rozsahem a obsahem v souladu s ČSN, obsahovala potřebné náležitosti. Požadovanou podmínkou pro udělení licence na výrobu elektrické energie byla zpráva o bezpečnosti práce a to nebyla revizní zpráva v kompetenci revizního technika. Nebylo žádným právním předpisem definováno, kdo by měl tento typ revize vypracovat. K tomu znalci upozorňovali, že měření izolačního odporu instalace FVE se netýká měření této veličiny na fotovoltaických panelech. Komponenty FVE označené značkou CE, nebyly předmětem revize elektrických zařízení ve smyslu zmiňovaných norem. V deváté části znalci hodnotili, jestli si obžalovaný K. jako revizní technik vymežil dostatek času pro revizi daného výrobního zařízení. Znalci vycházeli z popisu předmětu revize obžalovaným, z tabulek s naměřenými hodnotami, z rozsahu kontrolovaného předmětu, z měření, které revizní technik podle zprávy prováděl. Znalci zhodnotili, že měření potřebná pro provedení revize nízkonapěťové stejnosměrné části instalace FVE Havříce nepřekračovalo dobu 9 hodin. Čas vymezený obžalovaným K. byl podle nich dostatečný k provedení revizní činnosti. V desáté části se znalci zabývali možnostmi výměny panelů,

změnou licencovaného výkonu a jeho vlivem na udělenou licenci nebo na řízení u ERÚ. Znalci vycházeli ze zadavatelem dodaného počtu demontovaných a montovaných panelů, vycházeli ze změny jednotkového výkonu panelů a dospěli k tomu, že došlo ke snížení celkového instalovaného výkonu. V tom případě to podle nich nemělo vliv na udělenou licenci, která byla vystavena na celkový instalovaný výkon, který v důsledku změn nebyl překročen. V jedenácté části se věnovali hodnotám vyrobené energie v prosinci 2010, která byla nulová. Bylo to způsobeno tím, že obchodní měření bylo instalováno až 13. 1. 2011. Do té doby nebylo možné výrobu elektrické energie měřit. Pak hodnotili průběh výroby a množství vyrobené energie v lednu 2011 ovlivněné oblačností, nedostatkem slunečního zařízení a vrstvou sněhu. Opírali se o hydrometeorologické údaje a dovodili, že údaje o vyrobené elektrické energii v tomto období nesouvisely s (ne)dokončeností stejnosměrné části instalace FVE Havříce.

97. K posudku VÚT se patřilo uvést, že v něm byly obsaženy části obecné a nesporné, např. vysvětlení rozdílu mezi jednotkovým výkonem fotovoltaického panelu a celkovým instalovaným výkonem, nebo časový prostor pro provedení revize podle představy znalců, změny v demontovaných a montovaných panelech a jejich vliv na změnu celkového instalovaného výkonu, resp. možnosti výroby elektrické energie v prosinci 2010 resp. lednu 2011. Pak zde byly části konkrétní, které se týkaly přímo FVE Havříce a činnosti revizního technika obžalovaného K.. Tady zde se znalci dostali do polemiky s rozhodováním různých soudů, které se opakovaně vyjadřovaly k významu revizní zprávy, jejímu obsahu, k časovému ukotvení revizní činnosti, kdy lze pravdivou revizní zprávu vyhotovit, a významu údajů, které byly revizním technikem v konkrétní zprávě uvedeny.
98. Z těchto rozhodnutí lze zmínit rozhodnutí NSS v rozsudku z 30. 3. 2017, sp. zn. 2 As 313/2015, bod 37), ve kterém uvedl, že revizní zpráva má v licenčním řízení nezastupitelný význam, neboť slouží jako poklad pro zjištění skutkového stavu věci, proto je velice podstatné, zda údaje v ní odpovídají skutečnosti a zda osvědčuje bezpečnost FVE ve skutečné podobě. Obdobně lze citovat z rozsudku stejného soudu z 15. 6. 2016, č. j. 7 As 331/2015-136: „*je nepochybně veřejným zájmem, aby v licenčním řízení k výkonu natolik náročné činnosti (včetně nemalých pořizovacích nákladů) jako je výroba elektrické energie, povolovaný navíc na relativně dlouhou dobu, byly předkládány podklady, které skutečně mohou osvědčovat to, co je v nich uvedeno.*“ Logicky soudy dovodily, že skutkový stav nemůže osvědčit neúplný, nepravdivý či dalšími vadami trpící podklad. Jedním z takových podkladů, kterými bylo osvědčováno splnění technických předpokladů podle § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb. byla i revizní zpráva, na kterou platily uvedené požadavky. Judikatura NSS byla jednotná v tom, že pokud jsou v revizní zprávě uvedeny nepravdivá tvrzení, je zpráva jako celek nevěrohodná a nelze z ní pro prokázání bezpečnosti FVE vycházet. Pro posouzení věrohodnosti revizní zprávy bylo podstatné, co v ní bylo uvedeno, tedy tvrzený rozsah revize, nikoliv právní pravidlo, co měl či neměl revizní technik revidovat. Rozsudek NSS ze dne 10. 12. 2015, sp. zn. 7 As 204/2015 jednoznačně uvedl, že stanoví-li energetický zákon, že k udělení licence pro výrobu elektřiny je nutné prokázat technické předpoklady, které se považují za splněné u energetického zařízení, u kterého je osvědčena jeho bezpečnost, pak se tím rozumí osvědčení bezpečnosti energetického zařízení jako souboru všech jeho částí, které slouží k přeměně energie. S ohledem na povahu FVE je podle soudu zřejmé, že slouží k přeměně energie pouze tehdy, pokud jsou její součástí funkční solární panely. NSS dospěl k závěru, že zpráva o výchozí revizi se musí vztahovat k celému energetickému zařízení a musí být vypracována až poté, co je energetické zařízení kompletní a tvoří soubor všech jeho nezbytných částí. Nebylo rozhodující, jestli měl revizní technik povinnost kontrolovat, zda a jakými solárními panely bylo energetické zařízení osazeno, jelikož revize mohla být provedena, až poté, co je energetické zařízení kompletní. Z judikatury NSS rovněž vyplývalo, že není možné zpětně, ať už revizní zprávou nebo znaleckým posudkem, posuzovat splnění technických předpokladů, které byly zpracovány po datu, ke kterému je deklarována technická způsobilost elektrárny. Revizní zprávou nebo znaleckým posudkem je možné posuzovat splnění technických předpokladů pouze v čase, ve kterém jsou revizní zpráva či znalecký posudek vypracovány. Z další judikatury správních soudů jednoznačně vyplývalo, že zpráva o revizi FVE se musí vztahovat k celé

FVE, resp. k celé její nízkonapět'ové části, která musí být stavebně dokončena ve všech součástech stavby přímo souvisejících s elektrickou bezpečností zařízení, včetně funkčních solárních panelů (např. rozsudek sp. zn. 9 As 256/2015 nebo rozsudek ze dne 10. 12. 2015, č. j. 7 As 204/2016-66). Důležitost revizní zprávy ve vztahu k udělení licence zdůrazňoval opakovaně NSS např. v rozsudku ze dne 3. 12. 2015, č. j. 9 As 19/2015-141 uvedl, že: „zpráva o výchozí revizi je tedy jeden ze dvou dokumentů prokazujících splnění technických předpokladů, jenž má ze své povahy osvědčit technický stav věci a bezpečnost budoucího provozu. Je tedy velmi podstatné, zda údaje uvedené ve zprávě o výchozí revizi odpovídají skutečnosti a zda zpráva osvědčuje bezpečnost FVE ve skutečné podobě.“

99. Proto krajský soud považoval za nesprávné závěry znaleckého posudku VŠB-TU, který jen porovnáním teoretických východisek pro činnost revizního technika, dodaných podkladů a inkriminované revizní zprávy rovnou došel k závěru, že „byly splněny technické předpoklady energetického zařízení podle energetického zákona“. Za nesprávné nebo zavádějící krajský soud také považoval závěry posudku VUT v Brně v části, ve které tvrdil, že neexistovaly normy, které by jasně stanovily požadavky na postup revizních techniků. Ze zprávy Technické inspekce ČR plynulo (č. l. 473-477), že provádění revizí předepisuje zákon č. 174/1968 Sb. o státním odborném dozoru a vyhláška č. 73/2010 Sb. o stanovení vyhrazených elektrických technických zařízení; dále pak energetický zákon č. 458/2000 Sb., z norem to byla ČSN 33 1500:1991A, ČSN 33 2000-6:2007. Vyloženě nesprávný byl závěr ve třetí části, že nebylo nutné osazení fotovoltaických panelů. Skutečně platilo, že samotný fotovoltaický panel nebyl předmětem revize, neboť zpravidla měl označení CE. Ovšem jeho osazení na konstrukci FVE, jeho propojení s ostatními prvky, ověření označení CE a bezpečnost jeho spojení s ostatními prvky FVE sloužící k přeměně sluneční energie na elektrickou energii již bylo předmětem revize. V páté části znalci sami konstatovali, že součástí prohlídky má být i ověření, jestli trvale připojené elektrické předměty vyhovují bezpečnostním požadavkům příslušných norem pro zařízení, k čemuž je nutné se přesvědčit mj. přezkoumáním informací o výrobcí, značení a certifikátech. Jestliže znalci došli k závěru, že kontrola počtu, typu a osvědčení panelů revizním technikem nemuselo být součástí prohlídky, dostali se do rozporu s obsahem inkriminované revizní zprávy č. 3.11/2010 o revizi výrobního zařízení NN, která na první straně jako předmět revize označila: „elektroinstalace zapojení fotovoltaického systému – silová část stejnosměrná po měniče“, v části C str. 3: „popis zařízení – instalace – rozsah revize“ byl popis elektrického zařízení jako předmět výchozí revize je elektrického zařízení výrobního zdroje elektrické energie FVE firmy XXXXX. Předmětem revize elektrického zařízení byly vlastní silové rozvody, nn strany DC, včetně zemnění, ochranného pospojování. Dále byla v revizní zprávě popisována ocelová konstrukce a na nich připojeno 9 476 panelů, včetně označení, výstupního výkonu, rozměrů, celkový výkon 1.875.945 Wp, splnění jejich požadavků na kvalitu, výkon, životnost a certifikace, zapojení panelů sériově do stringů označeným kabelem a konektory, které jsou součástí panelů, celkový počet instalovaných stringů, položení kabelů, přichycení na podpěry panelů, zapojení stringů solárním kabelem do sdužovacích skříní MaxConnect umístěných přímo konstrukci pod solárními panely, počty stringů zapojených do jednotlivých sdužovacích jednotek, propojení sdužovacích jednotek skříní MaxConnect uvedenými kabely do měničů, počet a typy instalovaných měničů, uložení kabelů ze sdužovacích skříní do měničů a počet sdužovacích skříní zapojení do jednotlivých měničů. Revizní zpráva ze dne 16. 11. 2010 vyzněla tak, že za revidovanou elektroinstalaci bylo nutné považovat celé zařízení nového instalovaného výrobního zdroje elektrického zařízení až po měniče. Pokud se posudek VUT odvolával na to, že neexistovala norma, která by stanovila požadavky na postup revizních techniků, sám revizní technik v závěru revizní zprávy uváděl označení československých norem a shod elektrické instalace s platnými normami a přepisy ČSN. Soud se neztotožnil se závěry sedmé části, že počet panelů nebyl obligatorní součástí revizní zprávy. Sama revizní zpráva počet uváděla, pak bylo třeba tyto údaje považovat za přezkoumané. Naopak se soud přiklonil k závěru, že výstupní výkon panelů byl udáván s určitým rozptylem, tzn. určitý interval v instalovaném výkonu panelů a výstupním výkonu celého fotovoltaického systému bylo možné připustit, pokud ve skutečné podobě podstatně nepřekračoval

projektovaný a revidovaný stav zařízení anebo hodnotu, na kterou byla udělena licence. Znalci rovněž nesprávně tvrdili, že požadavek ERÚ na dodání výchozí revize bylo v rozporu s platnými zákonnými předpisy. Citovaná judikatura NSS ukazuje, že právě zpráva o revizi byla jedním z klíčových podkladů pro rozhodování v licenčním řízení, který osvědčoval splnění technických předpokladů licencovaného zařízení. Devátá část posudku byla pro soud nepodstatná. Znalci osvědčovali, že revizi v uvedeném rozsahu bylo možno provést. Pro soud nebylo důležité, jak dlouhou obžalovaný K. revizi prováděl, ale jestli obsah revizní zprávy odpovídal skutečnému stavu revidovaného zařízení a byl způsobilý prokázat tvrzený závěr. Bylo možné podpořit závěr, že výměna a nová montáž jednotek panelů, pokud nedojde k překročení celkového instalovaného výkonu revidovaného nebo licencovaného zařízení, patrně neznamenal nutnost nové revize nebo neplatnost původní revize. Závěr v jedenácté části, tzn. hodnoty vyrobené energie v prosinci 2010, když bylo obchodní měření instalované až 13. 1. 2011 pro soud nehrály roli, důležité bylo splnění technických předpokladů předložením předávacího protokolu a revizní zprávy v licenčním řízení a připojení zdroje k distribuční soustavě, tzv. prvním paralelním připojením. Celkově posudek VÚT neměl požadovaný přínos pro projednávanou věc, neboť v rozhodujících částech byl v rozporu s citovanými rozhodnutími a pohledem soudů na povahu revize, činnost revizního technika, nutnost dokončení výrobního zařízení v nezbytných prvcích a osvědčování jeho technické způsobilosti. V menší části, ve které bylo možné závěry znaleckého posudku přijmout, se nejednalo o skutečnosti, které by byly podstatné pro rozhodnutí ve věci.

100. Jako svědek byl vyslechnut P.H. (č. l. 2336-2341), zpracovatel znaleckého posudku ČVUT, fakulty elektrotechnické, pro ERÚ v roce 2013 (č. l. 478-487). V první části posudek konstatoval, že revize FVE neposuzovala jednotlivé komponenty, které měly osvědčení o shodě CE, ale posuzovala bezpečnost provozu elektrárny jako celku. U dílčích prvků elektrárny revize zkoumala, jestli měly platné prohlášení o shodě, jestli byly zapojeny podle návodů a norem, jestli byla vhodně zvolena a provedena elektroinstalace s ohledem na prostředí a bezpečnostní předpisy, např. uložení kabelů, ochranné pospojování, ochranu proti přepětí a další. Z toho vycházelo, že solární panely samy nepodléhaly revizi, ale byly klasifikovány jako dílčí komponent s prohlášením o shodě. Revizi ovšem podléhal způsob montáže panelů a jejich zapojení do obvodu elektrárny. Bylo možné provést revizi na část FVE, tedy i na výrobu bez zapojených panelů, ale v taková revize neosvědčovala bezpečnost FVE jako celku, ale pouze jeho dílčí revidovanou část. Výchozí revize pro celou FVE mohla odkazovat na dílčí revize. Nebylo možné plnohodnotně revidovat další části FVE, které nebylo kvůli absenci panelů možné uvést do stavu pod napětím. Svědek se vyjádřil k funkci a významu zkušebního provozu podle stavebního zákona a podle vyhlášky stanovující podmínky zkušebního provozu výrobní elektrického proudu. Případné odstraňování nedostatků během zkušebního provozu nemělo vliv na řádnost provedení výchozí revize. V případě projevů ohrožujících bezpečnost a funkčnost systému, muselo dojít k jejich odstranění, pokud to znamenalo podstatnější zásah, bylo nutné provést další revizi. K tomu platil další závěr, že revize potvrzovala bezpečnost k určitému datu. Pokud později došlo k podstatnému zásahu, bylo nutné znovu posoudit schopnost bezpečného provozu. Nebylo explicitně stanoveno, pro jaký rozsah opravy postačoval záznam s podpisem pověřeného pracovníka a kdy už bylo nutné vypracovat novou revizní zprávu. Pokud docházelo ke změně oproti projektové nebo provozní dokumentaci, měla být vypracovaná revize. Pokud došlo pouze k výměně poškozeného elektrického zařízení za nové zařízení obdobného nebo stejného typu, nemuselo to být nutně důvodem k nové revizi. Tato teze platila i pro situaci, kdy bylo do FVE zasaženo nedovoleným zásahem třetí osoby (krádež). Zastávali opačné stanovisko k dostatečnosti výchozí revize v případě rozšíření elektrického proudu nízkého napětí, které nevyžadoval změnu jištění, což bylo použitelné pro případy domovních a průmyslových instalací. V případě FVE ho nešlo aplikovat na zvýšení počtu panelů v již realizovaném stringu, protože tím byly změněny provozní parametry FVE, které měly dopady na celý další řetězec (měnič, transformátor). Nehledě k tomu, že souhrnný výkon panelů instalovaných na FVE byl jedním z parametrů uváděných v povolovací dokumentaci a ověřovaných výchozí

revizí. Znalci označili nařízení vlády, které popisovalo požadavky na bezpečný provoz zařízení, ve kterém byla stanovena povinnost vedení provozního a stavebního deníku. V šestnácté části se vyjádřili k nutnosti zapojení všech fotovoltaických panelů do elektrického obvodu a funkčnost ochranného pospojování kovových části modulů. Teprve s finálně instalovanými panely bylo možné dokončit část revize, týkající se stejnosměrné části fotovoltaické elektrárny. K době provedení revize svědek řekl, že nebylo možné provést revizi FVE o výkonu 1 MW za jeden den.

101. Při výslechu H. podrobněji rozvedl jednotlivá stanoviska v posudku a odpovídal na otázky. Zejména připomněl, že bylo možné provádět dílčí revize na části celého systému, ale nebylo možné je vydávat za výchozí revize, které osvědčovaly funkčnost celé FVE. Svědkovi byla předložena inkriminovaná revize obžalovaného K.. K tomu svědek řekl, že podle popisu revidovaného předmětu to vypadalo, že solární panely patřily do revidované části, včetně kontroly jejich uzemnění. Takový popis by měl odpovídat skutečnému stavu, který revizní technik zaznamenal na místě FVE. Podkladem pro revizi byla prohlídka revidovaného zařízení. Z toho vyplývalo, že revizní technik při prohlídce zjistil, že výrobní zařízení ve skutečném provedení odpovídalo projektové dokumentaci. Svědek nevyprávěl v postavení znalce, ale při výpovědi ukázal dostatečnou odbornost. Jeho stanoviska odpovídaly právní úpravě, korespondovaly s teoretickými východisky posudků VÚT a VŠB-TU a v konkrétní rovině jeho závěry nejlépe odpovídaly přístupu zastávanému soudní judikaturou. Proto z něj soud mohl vycházet. Pro soud bylo nejdůležitější sdělení, že autor kritické revizní zprávy zahrnoval solární panely do revidovaného zařízení, což vyvracelo obhajobu obžalovaného K..
102. Vrchní soud uložil krajskému soudu, aby přesvědčivě stanovil výši škody, zejména odstranil rozpor mezi vzorcem výpočtu škody v obžalobě a způsobem výpočtu krajským soudem v původním rozsudku. Především měl soud provést dokazování posudkem z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence, a doplnit dokazování ke způsobené škodě až k období do odebrání licence. Soud požádal společnost OTE o zaslání dokladů k výplatě podpory výroby za období do odebrání licence, které společnost OTE předala (č. l. 2661-2685). Z toho vzniklo doplnění posudku (č. l. 2687-2694). Doplněk se věnoval otázkám č. 4–9 a 14 původního posudku za období od 1. 3. do 9. 6. 2016, z hlediska formy podpory výroby elektřiny ve FVE Havřice, výše zeleného bonusu nebo výkupní ceny, výše odvodů, částky vyplacené výrobcí XXXXX, otázce odečítání odvodu z elektřiny ze slunečního zařízení a rozdělení mezi podporou výroby elektřiny v případě uvedení zařízení do provozu do konce roku 2010, v lednu a únoru 2011 nebo od 1. 3. 2011.
103. Proti přibránému znalci, resp. proti znaleckému posudku a jeho doplnění vznesla obhajoba obžalovaného B. námitky (č. l. 2657-2658). Podle ní otázky č. 1, 2, 3, 6, 7, 10 a odpovědi na ně byly právním výkladem, ke kterému znalec nebyl příslušný. K otázkám a odpovědím č. 4, 5, 6, zčásti 7, zčásti 8 nebylo třeba odborných znalostí a znalec by je neměl zodpovídat. Otázky č. 7, 8 směřovaly k řešení právních otázek, k nimž znalec nebyl příslušný. Podle soudu je třeba při vymezení úkolů znalce dbát na to, aby znalec nehodnotil důkazy a neřešil právní otázky. Soud nezaznamenal takové vady v opatření o přibrání znalce Ing. Michálka, ani v jeho znalecké činnosti. V posudku nebyly hodnoceny důkazy. Listiny a vysvětlení, které byly znalci opatřeny, znalec nijak nehodnotil. Nezkoumal, jak byly získány a zda je jejich obsah pravdivý či nepravdivý, jestli z nich lze vycházet či nelze. Bral údaje uvedené ve fakturách, přehledech o množství vyrobené elektřiny a dokladech o výplatě podpory jako hotovou věc, seřadil je a podrobil výpočtu. Rovněž soud neshledal, že by znalec odpovídal nebo řešil právní otázky. V tomto případě se nabízela základní otázka projednávané trestní věci, jestli provozovatel FVE Havřice XXXXX uplatňoval oprávněný či neoprávněný nárok na podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů podle toho, kdy byla uvedena do provozu (do konce roku 2010, po začátku roku 2011, anebo po 1. 3. 2011). Na řešení této právní otázky se znalec nepodílel, neboť mu bylo uloženo, aby stanovil výši podpory výroby elektřiny v uvedené elektrárně pro všechny připadající situace. Pro soud byly odpovědi znalce

důležité až v okamžiku, když by soud sám vyřešil tento právní problém. Proto soud přijal znalecký posudek v jeho původní i doplněné podobě.

104. V písemném vyhotovení posudku (č. l. 435-463) znalec uvedl zadání, které dostal od policejního orgánu. Označil také podklady, ze kterých při své činnosti vycházel. V odpovědi na otázky č. 1 – 3 obecně ozřejmil výši podpory výroby elektřiny u fotovoltaických zdrojů určitého výkonu uvedených do provozu v roce 2010, v lednu a únoru 2011 a po 1. 3. 2011. Odpovědi byly obecné, vycházely z cenových předpisů ERÚ. Nejednalo se o řešení právní otázky, zda některému zdroji tato podpora náleží či nikoliv, v podstatě šlo o rozvedení údajů, které jsou v cenových rozhodnutích stanovené. V odpovědi č. 4 znalec zobrazil v příslušné tabulce, v jakém režimu společnosti XXXXX uplatňovala podporu výroby elektřiny z obnovitelného zdroje v jednotlivých letech. Ani tuto odpověď soud nepovažoval za řešení právní otázky nebo hodnocení provedených důkazů. Bylo to konstatování stavu, který vyplýval z předložených důkazů, aniž by k němu znalec zaujímal nějaký postoj, nebo hodnotil, jestli ta či ona forma podpory příslušnému zdroji náležela. V odpovědi č. 5 znalec předchozí údaje prolnul, tj. k jednotlivým formám podpory výroby elektřiny z obnovitelného zdroje přiřadil odpovídající cenu. Ani v tomto případě znalec neřešil právní otázku, pouze shrnul předchozí odpovědi. V odpovědi č. 6 znalec konstatoval, jak XXXXX fakturovala vyrobenou elektrickou energii, včetně podpory výroby elektřiny z obnovitelného zdroje. V další části odpovědi znalec reprodukoval ustanovení zákona č. 180/2005 Sb. o odvodu za elektřinu vyrobenou z fotovoltaických zdrojů. Podobně si počínal v odpovědi na otázku č. 7, jaká byla výše sazby solární daně v jednotlivých letech, při jednotlivých formách podpory. V odpovědi č. 8 znalec v tabulkách shrnul, jaká celková částka byla vyplacena provozovateli FVE Havříce za dodanou elektrickou energii ve vymezeném období. Vycházel z faktur vystavených společností XXXXX, z přehledů a dokladů společností proplácejících podporu. V odpovědi č. 9 znalec určil, že částky byly vyplaceny po odečtu odvodu za elektřinu vyrobenou z fotovoltaických zdrojů. V odpovědi č. 10 se znalec zabýval tím, jakou část výkupní ceny tvořila silová energie a jakou část podpora povinného výkupu, jaké byly ceny silové elektřiny v České republice v kritickém období a jaká byla cena silové elektřiny u zdroje FVE Havříce. V odpovědi č. 14 znalec určil rozdíl mezi podporou výroby elektřiny z obnovitelného zdroje pro FVE Havříce v případě, že byla uvedena do provozu v roce 2010, pokud byla považována za uvedenou do provozu v lednu a únoru 2011, resp. od 1. 3. 2011, ve variantách bez a se započtením solární daně. Ani tuto odpověď soud nepovažoval za hodnotící. Znalci byly stanoveny vstupní parametry, u kterých znalec prováděl výpočet a neřešil právní otázky.
105. Znalec Ing. Josef Michálek přednesl obsah posudku při výslechu u hlavního líčení (č. l. 2651-2653, 2721-2723). Ve druhé části výslechu znalec doplnil odpovědi na otázky, o které byl požádán soudem, tedy po zahrnutí období do 9. 6. 2016, do zrušení rozhodnutí o udělení licence. Znalec vysvětlil svůj postup zejména v otázkách, u kterých byl požádán o doplnění posudku. Proti posudku se stavěla obhajoba obžalovaného B., vyčítala posudku nesprávné a neodborné stanovení ceny silové elektřiny (otázka č. 12, str. 14). K tomu soud mohl dodat, že odpověď na tuto otázku podstatně neovlivnila výpočet, který byl znalcem proveden na závěr v odpovědi na otázku č. 14, kde byla uvedena čistá podpora výroby elektřiny z obnovitelného zdroje. Obhajoba opakovaně namítala, že znalec odpovídal na otázky, které měly být předmětem dokazování. Znalec si k odpovědím o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů neopatřoval žádné vlastní listinné důkazy. Vycházel jen z těch, které získal od policejního orgánu nebo od soudu a ty byly předmětem dokazování. Jednalo se o důkazy s ekonomickými údaji typu přehledy o výrobě elektřiny, faktury, měsíční výkazy a přehledy plateb za dodávku elektřiny. Soud byl přesvědčen, že jeho činnost byla odborná a nemohl ji úplně nahradit ani poučený laik. Obhajoba taky namítala, že znalec neměl doklady, jestli skutečně došlo k výplatě podpory společnosti XXXXX, jestli byla připsána výkupní cena od provozovatele distribuční soustavy, vykupujícího obchodníka nebo operátora trhu na účet XXXXX. Soud o těchto dokladech nepochyboval. Ke stanovení výše způsobené škody bylo

důležité stanovit úbytek majetkové hodnoty na straně poškozeného. K tomu zmíněné doklady zcela postačovaly. Soud také nezaznamenal, že by znalec nebyl dostatečně orientován v oblasti podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů. Obhajoba namítala, že otázka č. 14 směřovala pouze ke stanovení rozdílu mezi výkupními cenami elektřiny a společnost XXXXX tuto formu podpory využívala pouze v některých letech zkoumaného období. S tím soud souhlasil, protože v ostatních letech XXXXX uplatňovala podporu formou zeleného bonusu. Za tyto léta znalec provedl výpočet podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů formou zeleného bonusu a jeho porovnání. Tento pojmový nedostatek znalec vysvětlil při výslechu a z povahy věci neměl vliv na správnost celkového výpočtu. Proto soud považoval závěry učiněné ve znaleckém posudku a jeho doplnění za opodstatněné a odůvodněné.

106. Soud provedl dokazování v rozsahu, které považoval za dostatečný pro rozhodnutí o celé věci bez důvodných pochybností. Obhajoba obžalované K. dále navrhovala výslech svědkyně J. T.H., administrativní pracovnice, která měla zastávat kontakt společnosti XXXXX s ERÚ. Výpověď této svědkyně byla přečtena se souhlasem všech stran podle § 211 odst. 6 tr. řádu (č. l. 2384, 330-333). Svědkyně se sama označila za sekretářku, která skutečně měla na starosti pouze administrativní činnosti, neměla žádné podstatné informace o průběhu výstavby, nebyla schopna si udělat ani obrázek o obsahu listin, které jí procházely rukama a které pouze mechanicky přeposílala, kam jí bylo určeno. Nebyla schopna říct, kdo jí listiny předal, jak vznikly a jestli odpovídaly skutečnosti či nikoliv. Další výslech této svědkyně nebyl podle mínění soudu pro danou věc přínosný.
107. Právní rámec podnikání v energetickém odvětví určoval zákon č. 458/2000 Sb. (energetický zákon nebo „EZ“), který mj. stanovoval, co se rozumí výrobnou elektřinou: „energetické zařízení pro přeměny různých forem energie na elektřinu zahrnující všechny nezbytná opatření“ (§ 2 písm. a), bod 20). Podnikat v energetických odvětvích na území ČR mohly za podmínek stanovených tímto zákonem fyzické či právnické osoby pouze na základě licence udělené ERÚ (§ 3 odst. 3 EZ). Podmínkami pro udělení licence bylo prokázání žadatele, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti, tj. doložit vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti. Energetické zařízení muselo mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám (§ 5 odst. 3 EZ). O udělení licence se žádalo písemně. K žádosti se připojovaly doklady prokazující finanční a technické předpoklady (§ 7 EZ). Žadatel o licenci byl povinen neprodleně ohlásit ERÚ změny údajů uvedených v žádosti o licenci a v dokladech připojených k žádosti, které nastaly po podání žádosti o licenci (§ 7 EZ). Podrobnosti udělování licence byly upraveny ve vyhlášce č. 426/2005 Sb. Bylo určeno, jak se prokazuje vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení (§ 7 vyhlášky), jak se prokazují technické předpoklady u nových energetických zařízení, u dokončených energetických zařízení, u předčasného užívání energetických zařízení a u energetických zařízení ve zkušebním provozu (§ 9 vyhlášky). Ve všech případech bylo stanovena, kromě dalších náležitostí, nutnost předložení dokladů prokazujících splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi).
108. Podpora výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů byla nejprve založena zákonem č. 180/2005 Sb. o podpoře využívání obnovitelných zdrojů a navazující vyhláškou č. 175/2005 Sb. o provádění ustanovení citovaného zákona. Tato úprava byla nahrazena zákonem č. 165/2012 Sb. o podporovaných zdrojích energie, včetně navazujících předpisů. Citované zákony stanovily, co se rozumí elektřinou z obnovitelných zdrojů, co se rozumí zeleným bonusem, výkupní cenou a že výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů má právo na podporu v režimu výkupní ceny nebo zeleného bonusu. ERÚ stanovoval na kalendářní rok dopředu výkupní ceny za elektřinu z obnovitelných zdrojů a zelené bonusy. V cenových rozhodnutích, včetně rozhodnutí č. 5/2009, č. 2/2010, č. 7/2011, č. 4/2012, č. 4/2013, č. 1/2014, č. 9/2015 atd., určoval výkupní ceny elektřiny a zelené bonusy v korunách za MWh dodané do sítě pro zdroje uvedené do provozu v jednotlivých obdobích. Přitom stanovily, že u nově zřizované výroby připojované k distribuční nebo

přenosové soustavě se dnem uvedení do provozu rozumí den, kdy byly splněny podmínky: a) nabyta právní moc licence na výrobu elektřiny a b) bylo ze strany provozovatele soustavy provedeno paralelní připojení výrobní k distribuční nebo přenosové soustavě. K získání nároku na podporu výroby elektřiny z obnovitelného zdroje bylo nutné připojení k distribuční soustavě i nabytí právní moci licence. K tomu bylo nutné u provozovatele distribuční soustavy i u ERÚ prokazovat splnění technických předpokladů k provozování daného energetického zařízení. Klíčové byly v tomto případě doklad o bezpečnosti provozu energetického zařízení, zejména zpráva o revizi, a doklady o vlastnickém či uživatelském právu k energetickému zařízení, např. smlouva o dílo, předávací protokol, či jiné doklady, které potvrdily, že žadatel o licenci má právo s daným energetickým zařízením podnikat. Z judikatury správních soudů vyplynulo, že prokazování skutečností podstatných pro udělení licence leželo především na žadateli o udělení licence. Doklady k prokázání potřebných skutečností měly být pravdivé a odpovídat stávajícímu stavu. Odpovědnost za jejich obsah nesl žadatel o vydání licence. Provedení revize u FVE bylo možné až v okamžiku, když energetické zařízení obsahovalo všechny podstatné prvky sloužící při přeměně slunečního záření na elektřinu, včetně solárních panelů. Doklady o nabytí nebo přechodu vlastnického či uživatelského práva k energetickému zařízení bylo možné vystavit teprve tehdy, když tyto skutečnosti nastaly a když nabývané nebo budované energetické zařízení obsahovalo všechny tvrzené součásti.

109. Z těchto východisek soud hodnotil stavbu a zprovoznění FVE Havříce. Děj popsáný v obžalobě obsahoval klíčové události nebo skutečnosti, které měly zakládat neoprávněnost nároku společnosti XXXXX na podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů u FVE Havříce. Jednou z nich byla skutečnost, že nově budovaná fotovoltaická výrobní elektřiny nebyla v průběhu řízení o udělení licence ve stavu dokončenosti, což obžalovaní předstírali nepravdivou revizní zprávou a nepravdivým předávacím protokolem. Přitom obžalovaní tajili skutečný stav výrobní před ERÚ, což vedlo k rozhodnutí o udělení licence, která společně s provedením prvního paralelního připojení byla podkladem pro uplatňování nároku na podporu výroby elektřiny z obnovitelného zdroje. Nedokončenost fotovoltaické výrobní byla dokazována také tím, že v průběhu licenčního řízení a prvního paralelního připojení nebyly solární panely umístěny na pozemku č. 1085/2, kde byly dostavěny až po 14. 3. 2011. Z toho důvodu část FVE na zmiňovaném pozemku nebyla zrevidována.
110. K umístění solárních panelů na pozemku č. 1085/2 obžalovaný B. řekl, že až při měření výkonu FVE při plném osvětlení v dubnu nebo květnu 2011 zjistili, že panely nedosahují plného štítkového výkonu, a proto se rozhodli panely vyměnit. Zároveň se rozhodli využít zmiňovaný pozemek, který byl původně plánován pro dopravní obslužnost. Tím nenarušili nebo nepřekročili licencovaný výkon elektrárny, proto uvedenou změnu nehlásili ERÚ. Obžalovaný se odvolával na výkladové stanovisko ERÚ k údržbě FVE. Dále poukazoval na kontrolu ERÚ provedenou v prosinci 2016, která neshledala rozpor s energetickým zákonem a na jejím základě byla znovu vydána licence (č. l. 2133). Obdobně vypovídala obžalovaná K.. Rozšíření na zmiňovaný pozemek se jí už v podstatě netýkalo, jednalo se o odevzdanou stavbu. Také se odvolávala na to, že výkon elektrárny se tím nijak nezměnil (č. l. 2119).
111. Z licenčního spisu vyplynulo, že v seznamu provozoven byly uvedeny názvy, číselné kódy a parcelní čísla pozemků, na kterých měla být fotovoltaická provozovna umístěna. V seznamu byl uveden i pozemek č. 1085/2. Na výkresu vypracovaném projektantem J. P. k „FVE Havříce, cihelna situace-připojka VN“ byly solární panely rozmístěny i na pozemku č. 1085/2. Pozemek byl ve vlastnictví společnosti Solar Land a vlastník svolil k užití pozemku pro vybudování FVE. V podnikatelském záměru stavby solární elektrárny byl pozemek č. 1085/2 zmíněn při popisu lokality realizace projektu. V rozhodnutí o umístění stavby byl pozemek rovněž uveden jako prostor pro umístění, konkrétně na něm měla být obslužná šterková komunikace. Naopak pozemek nebyl

zmíněn v přehledu pozemků, na kterém měly být umístěny solární panely. Pozemek byl zmíněn v rozhodnutí MÚ Uherský Brod o zkušebním provozu. Konečně byl pozemek výslovně zaznamenán v rozhodnutí o udělení licence. V seznamu byla provozovna FVE vymezena mj. pozemkem č. 1085/2. Z mapy prolnuté s leteckým snímkem bylo patrné, že na pozemku č. 1085/2 bylo později umístěno pět řad konstrukcí nesoucích solární panely (č. l. 344). Na družicovém snímku z 2. 1. 2011 na pozemku č. 1085/2 nebyly konstrukce ani panely. Zbytek FVE byl vybudován a osazeny panely (č. l. 368-370). Na snímku z 14. 3. 2011 byla situace úplně stejná; na pozemku č. 1085/2 nebyly konstrukce ani panely (č. l. 371-372). Obžalovaná K. při podání vysvětlení předložila vyobrazení skutečného stavu a zapojení FVE, údajně vyhotovené v prosinci 2010 svědkem H.. Na výkresu byly konstrukce s panely umístěny na pozemku č. 1085/2 (č. l. 268). Obžalovaná K. předložila také osm digitálních fotografií, které měly být pořízeny 15. 12. 2010 od 10:00 do 10:11 hodin. Je na nich vidět především severozápadní strana FVE, nikoliv pozemek č. 1085/2 (č. l. 270-272). Fotografie také zabíraly nejvzdálenější část FVE vpravo od vstupu, kde byly vidět prázdné konstrukce, mezi nimi rozmístěné balíky přibližně o výšce člověka a postavy několika pracovníků.

112. K žádosti o první paralelní připojení doručené 29. 11. 2010 distribuční společností E.ON Distribuce byla přiložena projektová dokumentace odsouhlasená provozovatelem distribuční soustavy a inkriminovaná zpráva o výchozí revizi. První paralelní připojení bylo provedeno 20. 12. 2010 (č. l. 516-517). Z projektové dokumentace vypracované firmou XXXXX s.r.o. týkající se přípojky VN a trafostanice, pospojování trafostanic a připojení schémat není patrné, na kterých pozemcích měla být FVE umístěna (č. l. 731-797). Distribuční společnost měla k dispozici také stranu A4 se zákresem FVE Havřice. Podle popisu ji měl zpracovat svědek H. v lednu 2011. Na ní byly zakresleny konstrukce a solární panely ve FVE, včetně umístění 240 panelů na pozemku č. 1085/2 (č. l. 730).
113. K žádosti o kolaudační souhlas se stavbou FVE Havřice bylo stavebnímu úřadu předloženo mj. zaměření skutečného stavu FVE s datem 16. 3. 2011, na kterém byla schematicky zakreslená elektrárna, bez umístění nějaké stavby na pozemku č. 1085/2 (č. l. 1304). Naopak byl přiložen písemný záznam s vytištěním jménem obžalované K., obsahující změny skutečného provedení oproti dokumentaci pro stavební povolení. V bodu 3) byla zmíněna změna počtu fotovoltaických panelů z původních 7 620 kusů na 9 429 kusů. Tato změna byla zaznamenána také v protokole o závěrečné kontrolní prohlídce z 18. 3. 2011, včetně rozmístění panelů v areálu v závislosti na skutečné podobě terénu (č. l. 1342).
114. Konečný stav FVE a rozmístění na pozemcích bylo zachyceno v zápisu kontrolního šetření dne 1. 12. 2016 (č. l. 2155-2162). V kontrolované provozovně byla elektrická energie vyráběna pomocí fotovoltaických panelů, jejichž počet byl fyzickou kontrolou stanoven na 9 500 kusů, včetně typového a početního rozlišení. Stejně zjištěné vyplynulo i z úředního záznamu policejního orgánu z mapového pokladu www.mapy.cz. Úřední záznam popisoval dva způsoby uložení panelů; v severozápadní části a na pozemku č. 1085/2 bylo uloženo 1 560 panelů odlišné barvy, které byly na konstrukce kladeny ve dvou řadách nad sebou nastojato. Ve zbytku elektrárny bylo 7 940 panelů, které byly usazeny ve čtyřech řadách nad sebou naležato (č. l. 1880-1902).
115. Z těchto skutečností bylo možné vyvodit, že pozemek č. 1085/2 byl zahrnut do stavby FVE Havřice. Původně na něm neměly být umístěny konstrukce s panely, s tím původně počítalo rozhodnutí stavebního úřadu. Po 16. 3. 2011 na zmíněný pozemek byly umístěny konstrukce s panely. Obžalovaní B. a K. to vysvětlovali optimalizací výkonu FVE, která v předchozím složení nedávala maximální povolený výkon. K těmto zjištěním bylo možné přiřadit vyjádření odvolacího soudu (bod 43), že panely umístěné na uvedeném pozemku nelze hodnotit jako rekonstrukci stávajícího stavu a bylo nutné jejich instalaci znovu zrevidovat. Z toho odvolací soud vyvodil právní závěr, že pokud osazením vyššího počtu panelů i na pozemek, kde původně nebyly určeny, nedošlo

ke zvýšení maximálního (povoleného) výkonu vybudované výrobní, mohlo mít neprovedení revize nanejvýš důsledky správně-právní, ale jen stěží důsledky v rovině trestněprávní. Toho se přidržel i nalézací soud. Jak bylo vidět z původního rozhodnutí o udělení licence, rozsah podnikání byl omezen celkovým instalovaným výkonem 1,89 MW. Stejný výkon byl zjištěn při kontrole ERÚ z prosince 2016 (č. l. 2155-2162) a stejný instalovaný výkon byl uveden i v novém rozhodnutí o licenci (č. l. 2536). Platil tedy závěr odvolacího soudu, že instalací panelů na pozemek č. 1085/2 nedošlo ke zvýšení celkové výkonu fotovoltaické výrobní, na kterou byla výrobní licencována. Neprovedení revize, resp. umístění panelů na pozemku v rozporu s původním povolením nemohlo vést k trestněprávní odpovědnosti obžalovaných.

116. K obžalovanému K. bylo zjištěno, že 12. 11. 2010 provedl revizní činnost ve FVE, 16. 11. 2010 o tom sepsal zprávu a posléze ji předal svědku H.. Později FVE Havříce již nerevidoval, proto nemohl zaznamenat instalaci konstrukcí a solárních panelů na pozemku č. 1085/2 a nemohl se vůbec zabývat později postavenou částí FVE. Současně z revizní zprávy a dalšího dokazování nevysvitlo, že by z obžalovanému známých dokladů bylo zřejmé pozdější rozšíření FVE nebo umístění panelů na dalším pozemku. Umístění revidovaného zařízení také nebylo záležitostí, kterou by se revizní technik vůbec zabýval. Bezezbytku proto platilo, že z pozdějšího umístění panelů na kritickém pozemku nemohla plynout nepravdivost dříve vypracované revizní zprávy, a tím pádem nešlo vyvozovat trestní odpovědnost obžalovaného K..
117. Dále odvolací soud uložil, aby si nalézací soud ujasnil názor na význam počtu a typu solárních panelů umístěných na FVE, odstranil nejasnosti ve vlastním hodnocení této skutkové okolnosti a vyjádřil jaký vliv to mohlo mít na úkon provedený revizním technikem obžalovaným K.. Krajský soud tuto otázku hodnotil z následujících hledisek. Především celkový počet instalovaných solárních panelů a jejich výstupní výkon indikuje celkový instalovaný výkon celého fotovoltaického systému. Na základě informací o počtu panelů, jak jsou zmíněny v předchozí části odůvodnění, v jednotlivých dokumentech dokládaných investorem ve stavebním řízení, v licenčním řízení nebo při připojování FVE k distribuční soustavě, krajský soud zjistil, že vždycky se v rozhodujících momentech zmiňoval celkový instalovaný výkon fotovoltaických panelů na úrovni 1,89 MWp (MW). Tak byla fotovoltaická provozovna označena v seznamu provozoven v příloze č. 11 k žádosti o licenci v licenčním spise. Obdobně s drobným rozdílem byla FVE popsána v rozhodnutí o umístění stavby MÚ Uherský Brod (1,86 MW). Stejně to bylo v podnikatelském záměru z dubna 2010, FVE byla projektována na 1,88 MWp. Shodně byla FVE označena ve smlouvě o dílo. Obdobný údaj byl uveden v kritické revizní zprávě obžalovaného K. č. 3.11/2010 (hodnota výkonu fotovoltaických panelů 1,875945 MWp a výstupní výkon fotovoltaického systému 1650 kW). Udělená licence stanovila celkový instalovaný výkon hodnotou 1,89 MW. Z tohoto pohledu nedošlo v průběhu celého povolovacího řízení k podstatné změně. Všechny podstatné dokumenty směřovaly ke stejnému instalovanému výkonu a z toho plynoucího výstupního výkonu fotovoltaického systému. Takový celkový instalovaný výkon byl potvrzen i kontrolou ERÚ v prosinci 2016 (č. l. 2155-2162) resp. v novém rozhodnutí o udělení licence 6. 11. 2017 (č. l. 2135-2143). V tomto ohledu soud nezjistil žádnou podstatnou závadu, která by v některém okamžiku klamala rozhodující orgány, ERÚ, distribuční společnost nebo stavební úřad.
118. Druhým pohledem byl počet panelů a jejich výkonové složení. V tom soud zaznamenal významnou změnu. V první fázi se zmiňovalo přibližně 8 000 panelů (např. rozhodnutí o umístění stavby 7 920 panelů, podnikatelský záměr 8 000 fotovoltaických panelů, položkový rozpočet v příloze č. 1 ke smlouvě o dílo 8 000 panelů, rozhodnutí o zkušebním provozu ze dne 7. 12. 2010 7 920 kusů panelů (č. l. 1272-1273). U posledně zmíněného rozhodnutí byla podezřelá podoba, v jaké bylo rozhodnutí žadatelem o licenci předloženo ERÚ. Právě údaj o počtu panelů, který měla stavba obsahovat byl vymazán, zakryt nebo odstraněn (č. l. 125 licenčního spisu). Oproti tomu stály další zjištění, kde se počet panelů pohyboval okolo 9500 kusů. Z nich to byla právě revizní zpráva obžalovaného K. č. 3.11/2010, ve které byl počet panelů vyčíslen na 9 476 kusů, včetně uvedení typů a rozměrů. Obdobné číslo se objevilo v žádosti o kolaudaci stavby, ke které bylo kromě revizní

zprávy předloženo také sdělení o změnách skutečného provedení oproti dokumentaci pro stavební povolení, se změnou počtu panelů ze 7 920 na 9 429 kusů. Tento údaj byl přenesen do rozhodnutí o kolaudačním souhlasu z 11. 4. 2011 (č. l. 1336, 1303). Tento údaj odpovídal konečnému stavu elektrárny, jak byl zjištěn zmiňovanými kontrolami ERÚ v prosinci 2016, resp. součtu policejního orgánu z leteckého snímku. V tomto případě bylo nutné si položit otázku, kdy a kde došlo k uvedené změně, protože konečný stav elektrárny s 9 500 panely zahrnovalo i 240 panelů na pozemku č. 1085/2, který byly instalovány po 14. 3. 2011. Před vybudováním této dodatečné části by měla FVE obsahovat přibližně 9 250 panelů. Tomuto množství odpovídal údaj z předávacího protokolu společnosti XXXXX ze dne 17. 12. 2010, podle skutečnosti byla odevzdána mj. montáž 9276 kusů panelů. Z čeho tedy vycházel obžalovaný K. při revizní činnosti? Zvláště působil rozdíl mezi konečným počtem panelů (9 500), počtem panelů uvedeným v revizní zprávě z 12. 11. 2010 (9 476), ve srovnání se zápisem o předání a převzetí díla, který potvrzoval montáž 9 276 kusů panelů. Chybějící rozdíl 224 panelů by odpovídal přibližně dodatečně namontovaným panelům na pozemku č. 1085/2, které byly ke stavbě přidány až po polovině března 2011. Soudu nebylo zřejmé, jak došel obžalovaný při popisu revidovaného zařízení k uvedenému číslu, pokud vycházel z projektové dokumentace, ve které takové číslo nebylo uvedeno. Zejména subdodavatelé a generální dodavatele měli informace o málo nižším čísle dodaných solárních panelů. Soud předpokládal, že obě strany měly dobře spočítáno, jaký byl skutečný počet namontovaných a zaplacených panelů. Soud dospěl k závěru, že i na tuto nevyjasněnou okolnost lze vztáhnout úvahu odvolacího soudu, že pokud změnami v počtech a typech panelů nedošlo k podstatné změně výkonu vybudované výroby, mohly mít tyto změny a neprovedení revize nanejvýš důsledky správně-právní.

119. Třetí pohled na danou věc bylo možné uvodit citací rozhodnutí správního soudu např. rozsudky NSS sp. zn. 9 As 256/2015 nebo 7 As 204/2015, že zpráva o revizi se měla vztahovat k celé fotovoltaické výrobě, resp. k celé její nízkonapěťové části, která musela být dokončena ve všech součástech stavby přímo souvisejících s přeměnou elektrické energie a elektrickou bezpečností. S ohledem na povahu FVE mohla revizní činnost osvědčit bezpečnost energetického zařízení jako souboru dílčích částí, které sloužily k přeměně energie, jen tehdy, pokud bylo zařízení kompletní a tvořilo funkční soubor všech jeho nezbytných částí. Z toho vyvodil soud, že přítomnost či nepřítomnost odpovídajícího počtu solárních panelů, resp. jejich postupného dodání a montáže příp. zaznamenání na místě stavby, nasvědčovala případné (ne)dokončenosti všech nezbytných součástí energetického zařízení a možnosti jeho revize v podobě, v jaké byla zaznamenána ve zprávě o výchozí revizi, nebo předávacím protokolu mezi zhotovitelem a objednatelem, a tedy k prokázání vlastnictví či užívacího práva k energetickému zařízení a splnění technických předpokladů k licencované činnosti.
120. K tomu se vztahovaly různé listinné důkazy. První byla sada dokladů společnosti XXXXX o zajištění přepravy pro společnost XXXXX v letech 2009-2011. V tomto období prováděla přepravy pro XXXXX od odesílatele XXXXX z různých destinací v Číně. U některých bylo uvedeno místo vykládky Havříce; poslední z přeprav doručila zboží 29. 10. 2010. Kromě toho probíhaly další přepravy i po tomto datu, mj. s místem vykládky v Brně. Z označení odesílatele lze velmi dobře vyčíst, že se jednalo o přepravy solárních panelů. Z pozdějších přeprav nebylo jasné, jestli byly určeny na stavbu FVE Havříce, vzhledem k místu vykládky. Z těchto dokladů nešlo potvrdit, ale ani vyloučit, že potřebné solární panely byly na stavbu FVE Havříce doručeny před vykonáním revize 12. 11. 2010.
121. Dalším souborem důkazů byly objednávky, záznamy o době řízení vozidla a dodací listy poskytnuté dopravcem D.V., u kterého XXXXX objednala přepravu. Na 18. 11. 2010 si XXXXX objednala na dvakrát odvoz palet s panely ze skladu v Uherském Hradišti s místem složení FVE Havříce. Na 9. 12. 2010 si objednávala odvoz sedmi palet panelů z Havřic do Brna, na 13. – 14. 12. 2010 převoz betonových pražců z Podolí do Havřic; 17. 12. 2010 převoz dvou palet panelů a zbytku kabelů z Břestu do Havřic. Z dodacích listů šlo přímo propojit s FVE Havříce list s datem 15. 12. 2010,

kteřý včetně čísla a názvu zakázky potvrzoval dodání 25 kusů propojovacích boxů MaxConnect. Další dodací list potvrzoval dodání 12 kusů propojovacích boxů s datem 7. 12. 2010 (č. l. 531, 541). Z těchto dokladů soud vyčetl, že probíhaly přepravy panelů, jak do Havřic, tak z Havřic, i v období po vyhotovení revizní zprávy. Z uvedených přepravních dokladů nebylo možné ustálit počet solárních panelů zabudovaných na stavbě nebo přímo určených na stavbu FVE Havřice k určitému datu.

122. Soud dále vycházel z listinných důkazů od subdodavatelů, kteří měli co dočinění s montáží panelů a jejich propojením. Jednou byla firma XXXXX, která dodávala kotvy, zátěžové betony, dodávala konstrukce, oplocení brány, branky, rámy na střídače a účtovala montáž 9 276 kusů panelů. Konstrukce, montáž panelů a rámy na střídače byly podle zápisu o předání a převzetí díla dokončeny podle skutečnosti 17. 12. 2010, další rámy na střídače měly být dodány 10. 12. a 22. 12. 2010. K tomu obhajoba uplatnila vysvětlení, které soud zjednodušeně nazval „pozdější vystavování dokladů“. Kromě toho měla firma XXXXX vyrobit a dodat rámy pod kompenzátory a vícepráce, jak bylo patrné z faktur a dodacích listů (č. l. 1015-1018). Dodací listy měly datum 20. 12. 2010, stejné datum bylo uvedeno v rukopise s odsouhlasením a podpisem obžalované K.. K tomu obhajoba uplatnila vysvětlení soudem zjednodušeně nazvané „vícepráce“.
123. S tím souvisela dílčí otázka, kterou vytyčil odvolací soud, jestli byly na stavbu FVE Havřice dodány ochranné rámy na střídače. Tato skutečnost měla být uvedena do kontextu s předávacími protokoly z prosince 2010. Přitom mělo být postaveno najisto, jaká byla funkce těchto rámu a zda bylo zařízení schopno vyrábět elektrickou energii bez jejich osazení či nikoliv. Soud vyšel z objednávek předložených společnostmi XXXXX, ve kterých položky odpovídajícího názvu a počtu figurovaly jako „výroba a montáž rámu na MaxConnect“. Takových rámu společnost XXXXX postupně objednala 37 kusů (č. l. 1004, 1007 a 1010). Tyto položky se v zápisu o předání a převzetí objevily jako „D+N rámu na střídače“ (č. l. 1006, 1009 a 1012). Počtem a částečně označením „MaxConnect“ odpovídaly části FVE, která byla popsána v revizní zprávě v části Popis zařízení: „stringy jsou zapojeny vždy solárním kabelem Radox 125 do sduřovacích skříní – 37 ks MaxConnect16, umístěnými přímo na konstrukci pod solárními panely.“ Tomuto prvku by ve fotografickém zobrazení elektrárny odpovídaly sduřovací skříně na fotografiích (č. l. 204-205), jejíž polepky či označení by tomu také odpovídaly „MC16“, „MaxConnect16“. Soud vycházel také ze zprávy OSVČ P. K. – elektromontáže, který písemně sdělil, že spolupráce se společností XXXXX na stavbě FVE Havřice probíhala od 22. 10. do 30. 11. 2010 a spočívala k zapojování DC rozvaděčů stringů. K tomu doložil zápis o předání díla, podle něhož bylo dílo prohlédnuto a předáno objednateli 30. 11. 2010; faktura byla vystavena 21. 12. 2010.
124. Vzhledem k obhajobě „pozdější vystavování dokladů“ nešlo zjistit, kdy přesně byly všechny uvedené prvky dodány na stavbu a zabudovány, i když soulad dodacích listů a dokladů o dopravě ukazoval na 1. polovinu prosince 2010. Znamenalo to další zpochybnění správnosti a pravdivosti revizní zprávy č. 3.11/2010. Znamenalo to druhé podezření o nepřítomnosti zařízení nebo prvku, který revizní zpráva na stavbě FVE popisovala. U solárních panelů revizní zpráva tvrdila více panelů v revidovaném energetickém zařízení, než jich tam bylo ve skutečnosti. Zadruhé revizní zpráva popisovala zapojení stringů do sduřovacích jednotek MaxConnect16, které byly podle dodacích listů na stavbu dodány ve třech dílčích dodávkách až v průběhu prosince 2010.
125. Ze všech dokladů mohl soud bezpečně usoudit, že konečný stav elektrárny, včetně konstrukcí a solárních panelů na pozemku č. 1085/2, obsahoval 9 500 solárních panelů. Celkový instalovaný výkon nepřekročil licencovanou hodnotu elektrárny. Bez 240 panelů na pozemku č. 1085/2, které byly montovány dodatečně po polovině března 2011, elektrárna obsahovala v polovině prosince 2010 9 276 solárních panelů, podle dokumentace subdodavatele XXXXX. Podle dokumentace subdodavatele K. mělo dojít k zapojení DC rozvaděčů stringů do 30. 11. 2010. Před tímto datem nešlo jednoznačně určit, kdy byl daný počet panelů na FVE Havřice namontován a propojen do stringů, stringy do sduřovacích jednotek a sduřovací jednotky připojeny do měničů SolarMax. Proto nešlo udělat jasný závěr o (ne)dokončenosti FVE k určitému datu.

126. Tak se soud dostal k hodnocení kritických bodů obžaloby, okolo kterých byl vystaven popis jednání obžalovaných B. a K.. Prvním byl předávací protokol mezi společnostmi XXXXX a XXXXX s názvem zakázky FVE Havříce, ke smlouvě o dílo 05209, s popisem předmětu předání „FVE elektrárna o výkonu 1,88 MWp v katastrálním území Havříce“, v množství „1 kpl“ s rukopisným datem předání 16. 12. 2010 a podpisy obžalovaných. Tento protokol byl předán ERÚ a měl prokazovat splnění technických předpokladů k zajištění výkonu licencované činnosti, konkrétně doložení vlastnického nebo užívacího práva k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti (§5 odst. 3 energetického zákona, § 7 vyhlášky o podrobnostech udělování licencí). V obžalobě byl protokol označen jako nepravdivý, neboť obžalovaní protokol podepsali, přestože si byli vědomi jako zástupci investora a generálního dodavatele, že ke dni podpisu protokolu nebyla stavba FVE Havříce dokončena, neboť montáže fotovoltaických panelů i jiné stavební práce probíhaly i po datu podpisu předávacího protokolu. Na začátek soud vytknul, že prokázání splnění technických předpokladů k licencované činnosti bylo nutné prokázat ve vztahu k energetickému zařízení a k těm jeho prvkům, které se bezprostředně podílely na přeměně sluneční energie na elektrickou a její další transformaci do podoby, která byla způsobilá k předání do distribuční sítě. To znamenalo především konstrukce, solární panely, sdružovací jednotky, měniče a kabely propojující všechny prvky dohromady. K tomuto souboru dílčích prvků a jejich propojení se muselo prokázat splnění technických požadavků k zajištění bezpečnosti práce (revizní zprávou). Obžalovaný B. řekl, že předávací protokol byl vypracován z popudu banky, která potřebovala mít prokázáno dokončení a předání technologie k úvěrové smlouvě. Následně vznesl obdobný požadavek ERÚ, proto obžalovaný využil již podepsaného protokolu a předal ho ERÚ při převzetí licence 21. 12. 2010. Obdobně se k předávacím protokolům vyjádřila obžalovaná K.. Vznikly tři předávací protokoly, první z 15. 11. na nízkonapětovou technologii pečlivě sepsaný, druhý inkriminovaný protokol z 16. 12. předaný ERÚ, u kterého vznikl rychlý požadavek, aby bylo možné prokázat, že technologie patřila společnosti XXXXX. Poslední předávací protokol z února 2011 byl určen do stavebního řízení k žádosti o kolaudaci stavby. Předávací a zjišťovací protokoly pro stavbu a přejímku dílčích částí od subdodavatelů měla na starosti obžalovaná K.. Obžalovaná připravila kritický předávací protokol a byla na něm podepsaná spolu s obžalovaným B..
127. Obhajoba obžalovaných uplatnila různé argumenty, které soud nazval „opožděně vystavování dokladů“, „vícepráce“ a „mezisklad.“ U opožděného vystavování dokladů obžalovaní tvrdili, že z důvodu úvěrového financování stavby měli objednatel XXXXX, generální dodavatel XXXXX ústní neformální dohody se subdodavateli, aby předávací protokoly, dodací listy a od toho odvozené faktury a daňové doklady vystavovali se zpožděním oproti skutečnému provedení prací nebo dodání zboží, aby nevznikalo prodlení, a generální dodavatel nebo objednatel mohli závazky zaplatit z čerpaného úvěru přibližně ve lhůtě splatnosti. Tuto obhajobu soud prověřoval s přihlédnutím ke dříve zmíněným listinným důkazům. Například předávací protokoly společnosti XXXXX, která dodávala podstatnou část technologie, podílela se na montáži solárních panelů, dodávala a montovala konstrukce, dodávala sdružovací jednotky, rámy nebo skříně na sdružovací jednotky, vyloženy uváděly data dokončení „dle objednávky“ a „dle skutečnosti.“ Na předávací protokoly navazovaly faktury, kde bylo ve shodě s předávacími protokoly uvedeno datum uskutečnění zdanitelného plnění; faktury byly vystavovány tentýž den nebo krátce potom. Svědek P. z firmy XXXXX sepsal s objednatelem XXXXX předávací protokoly. K přesnému termínu dokončení díla se nebyl schopen přesně vyjádřit. Obecně řekl, že dílo bylo provedeno do konce roku 2010. Svědkovi byly předloženy předávací protokoly a potvrdil termíny uvedené v nich, jako dobu předání díla. Později poněkud rozporně podpořil obhajobu ohledně zpožděného vystavování dokladů. Investoři byli vázáni na úvěr, který poskytovala banka. Pokud subdodavatelé něco vyrobili, dodali materiál, zaplatili lidi a provedli dílo, a vystavili by fakturu, museli by odvést DPH a investor by neměl z čeho zaplatit. Proto většinou k předání díla došlo tehdy, když měl investor peníze na proplacení faktury. U díla provedeného svědkem K. bylo v zápise o předání a převzetí díla uvedeno datum předání 30. 11. 2010, k němu byla vystavena faktura z 21. 12. 2010 se splatností. V tomto případě byl třítydenní odstup mezi předáním díla a vystavením faktury. Svědek K. k tomu řekl, že

lhůta předání díla byla do konce listopadu, ale svoji činnost ukončil dříve. Dílo předali s obžalovanou K., jak je to uvedeno v předávacím protokolu. Po tomto datu se svědek na stavbě už neobjeoval. Pro posuzování dokončenosti díla byly důležité záznamy o předání a převzetí díla, i když uvedená data obhajoba a zástupci subdodavatelů zpochybňovali.

128. Pokud soud shrnul všechny zjištěné skutečnosti k dokončenosti FVE Havřice v termínu podepsání předávacího protokolu 16. 12. 2010, pak listinné důkazy, výpovědi svědků, ani výpovědi obžalovaných nesvědčily pro pozdější budování části FVE nezbytné pro vlastní výrobu elektrické energie, tj. konstrukcí, solárních panelů, kabelů, sdrůžovacích skříní a měničů. Nebylo zřetelné, že by další práce v této části probíhaly po 16. 12. 2010 a že by kritický předávací protokol byl nutně nepravdivý a uváděl někoho v omyl.
129. S tímto závěrem nebyly v rozporu ani fotografie prezentované obžalovanou K. s datem 15. 12. 2010 (č. l. 270-272), na kterých byly vidět neosazené konstrukce a balíky, které mohly představovat složené solární panely. Obhajoba uplatnila další dílčí argument „vícepráce.“ Obžalovaný B. k fotografiím řekl, že museli opravit poslední řady panelů, které byly na navážce stavební suti. Došlo k posunu konstrukcí, pak k jejich demontáži, převrtání a montáži panelů nazpět. Uvedený rozsah prací obnášel jeden den práce, na snímku byla zachycena oprava nebo výměna poslední řady (č. l. 2115). Obdobně vypovídala obžalovaná K.. K 12. 11. 2010 byly solární panely na stavbě. Všechny konstrukce podle projektu byly postaveny, na nich byly panely a obžalovaná předpokládala, že byly zapojeny i kabely, které obžalovaný K. měřil. Stavba byla v nízkonapěťové části dokončena. Ke konci listopadu se dodávaly trafostanice, přípojky vysokého napětí, propojení vysokého napětí mezi trafostanicemi a revize těchto částí. Později v prosinci firma XXXXX dodělávala ochranné lemy kabelů, vedení do MaxConnectů ze země a chráničky, které s technologií výroby elektřiny neměly nic společného, jednalo se spíš o ochranu. V té době zjistili pokles stavby, na to reagovali rozebráním části konstrukcí a panelů, srovnáním pokleslého svahu a zpětnou montáží. Tomu podle soudu odpovídal seznam víceprací firmy XXXXX a faktura k vícepracím, na kterých bylo datum 20. 12. 2010 (č. l. 1017-1018). Ani tyto doklady, fotografie a vyjádření obžalovaných a svědků nepřesahovaly přes datum 16. 12. 2010. Soud mohl přistoupit na to, že práce na jádru technologie zajišťující fotovoltaickou výrobu elektřiny byly dokončeny do 16. 12. 2010 a předány společnosti XXXXX. Po tomto datu nelze ze subdodavatelské dokumentace, dokladů o dopravě, výpovědi svědků vyčíst údaje, které by svědčily, že byly prováděny práce, které by nějak podstatně měnily nebo dokončovaly klíčovou energetickou část technologie na nízkonapěťové části výroby FVE Havřice. Takže protokol o předání a převzetí díla z 16. 12. 2010 nemusel být nutně nepravdivý. Nebylo tedy prokázáno, že by tímto protokolem obžalovaní mohli uvést ERÚ nebo někoho dalšího v omyl ohledně dokončenosti stavby nízkonapěťové energetické části FVE Havřice.
130. Druhým kritickým bodem byla zpráva č. 3.11/2010 o revizi elektrického výrobního zařízení NN zpracovaná obžalovaným R. K.. Vypracování zprávy měli „umožnit“ obžalovaní B. a K.. Zpráva byla předložena ERÚ k prokázání technických předpokladů energetického zařízení. K jejímu vypracování se postupně vyjádřili všichni obžalovaní. Obžalovaný K. tvrdil, že provedl revizi kabeláže stejnosměrné části FVE. Kabely byly připraveny, osazeny konektory, byly uloženy na konstrukcích pod panely, přitaženy ke sdrůžovacím skříním. Od skříní dál byly kabely větších průřezů, které byly přivedeny k měničům. Vše bylo bez napětí. Obžalovaný provedl měření, jestli jsou konstrukce uzemněné. Panely samy o sobě byly osvědčené z výroby. Sám považoval za nepodstatné, zda byly na místě panely. Neviděl žádnou konstrukci neosazenou a neprováděl jejich fyzickou kontrolu.
131. Tato výpověď byla v rozporu s popisem v revizní zprávě, jak ho chápal soud i svědek H.. Tam bylo revidované zařízení popsáno v úplnosti, včetně solárních panelů, jejich propojení, zapojení do stringů, zapojení stringů do 37 sdrůžovacích skříní MaxConnect a propojení sdrůžovacích jednotek do měničů SolarMax. Text revizní zprávy potvrzoval větší rozsah revidovaného zařízení, než tvrdil obžalovaný K. v trestním řízení.

132. Obžalovaná K. se distancovala od objednání revize, měla na starosti stavební část FVE. Energetickou část obstarával svědek H., který také zajistil vypracování revizní zprávy, koordinoval činnost na FVE, hlásil dokončení jednotlivých částí a možnost vypracovat revizní zprávu. Tomu nasvědčovala e-mailová zpráva (č. l. 2564), kterou odeslal svědek H. 8. 11. 2010 obžalovanému K.. Obsahovala požadavek na provedení revize DC rozvodů: propojovací kabeláž – stringy s konektory, propojovací kabeláž MaxConnecty ke střídačům, zemnění nosných konstrukcí. K tomu byla poznámka: propojení jednotlivých panelů do stringů je provedeno a zkontrolováno, jednotlivé kabely stringů jsou odpojeny od panelů.
133. Úplnou odtažitost od vypracování revizní zprávy představoval obžalovaný B.. Na stavbě pracovalo více techniků, revizního technika si zajišťovali sami podle postupu prací, takže obžalovaného K. zajistil nejspíše svědek H.. Obžalovaný B. se hájil tím, že revizní zpráva mu neprošla rukama. Administrativní zpracování žádosti měla na starosti svědkyně T., ta si vyžádala od jednotlivých lidí z realizačního týmu chybějící doklady. Svědkyně obžalovanému jenom předložila žádost o licenci, tuto žádost s potřebnými doklady pak vypravila poštou. Obžalovaný řekl, že v době provedení revize nebyl na stavbě, nevzpomněl si, jestli dával přímý pokyn ke zpracování zprávy, nebyl pro to ani technický zblhlý.
134. Tady lze k obhajobě obžalovaných, kromě dříve uvedených „pozdní vystavování dokladů a vícepráce“, přiřadit ještě obhajobu, kterou soud nazval „mezisklad.“ Podle obžalovaných byl plný počet solárních panelů dodán na stavbu dříve. Panely byly v době revize namontovány na konstrukcích. Některé pozdější údaje z dokladů o dopravě panelů na stavbu FVE Havřice znamenaly jenom, že areál používali jako mezisklad pro dočasné uložení elektrotechnického materiálu pro další stavby FVE v okolí nebo připravované stavby FVE na Slovensku. Z dokladů dodaných firmou XXXXX nebylo možné tuto obhajobu úplně vyloučit. Státní zástupkyně v obžalobě uvedla k datu 29. 10. 2010 poslední dodávky panelů na stavbu FVE Havřice (str. 35). Tento údaj byl potvrzen zprávou dopravní společností XXXXX. Další údaje o přepravě solárních panelů z nebo na stavbu FVE Havřice nemohl bez dalšího soud považovat za usvědčující důkaz, že by potřebný počet solárních panelů na stavbě chyběl. Přítomnost potřebného počtu panelů na stavbě naznačila e-mailová zpráva z 8. 11. 2010 předložená obhajobou, ve které byla zmínka o propojení jednotlivých panelů do stringů a odpojení jednotlivých kabelů stringů od panelů. Další pevné údaje o počtu přítomných panelů byly až pozdější. Zápis o předání díla mezi společnostmi XXXXX a XXXXX o dodání a montáži 9 276 panelů s datem 17. 12. 2010, také nevyločil, že tyto práce byly provedeny někdy od dodání panelů na stavbu do sepsání tohoto protokolu. Přítomnost panelů na stavbě naznačila i fotografie dodaná obžalovanou K., se zčásti neosazenými konstrukcemi, stohy nebo balíky složených prvků a s pohybem pracovníků okolo nich.
135. Byly zde hodnověrné doklady, že po 12. 11. 2010 měly probíhat elektromontážní práce, jak to plynulo z výpovědi svědků K. a P. (firma elektromontáže K., XXXXX). Na ty obhajoba mířila argumentem „pozdně vystavované doklady.“ Dále měl soud na mysli i záznamy o dodávkách propojovacích boxů nebo sdužovacích skříní MaxConnect (č. l. 1005-1014), mezi dodavatelem a odběratelem společnost XXXXX s daty 15. 12. a 7. 12. 2010 (č. l. 1230, 1240). Na to navazovaly zápisy o předání a převzetí díla mezi XXXXX a XXXXX. Jestliže soud zvážil povahu tohoto zařízení, do kterého byly přiváděny tzv. stringové kabely, z něho byly odváděny kabely k měničům, revize jejich kabelového připojení, nebo zapojení sdužovacích skříní, by měla být integrální součástí revize, kterou prováděl obžalovaný K.. Přitom tyto prvky měly být na stavbu dodány později, než byla provedena revizní činnost. V tomto případě soud jen s největšími obtížemi přistoupil na obecnou tezi obhajoby o „pozdně vystavovaných dokladech“, neboť rozdíl mezi objednávkou, dodáním a převedením v rámci společnosti XXXXX, byl oproti datu zpracování revizní zprávy největší. Vzhledem k ne zcela určitým výpovědím zaměstnanců společnosti XXXXX nebo subdodavatelů, nebylo ani provedenými listinnými důkazy přesvědčivě vyvráceno, že podstatné prvky nízkonapěťové části elektrárny byly v době provedení revizní činnosti na stavbě přítomny, mohly být smontovány ve funkční celek, a že obžalovaný K. mohl v danou chvíli provést

revizi. Dílčí pochybnosti o dopravě a montáži stringových kabelů, solárních panelů, sdružovacích skříní či dalších prvků nízkonapěťové části FVE, soud bez důvodných pochybností nepřesvědčily o nepravdivosti revizní zprávy.

136. Pokud měl soud přesvědčivě vypořádat jednotlivé varianty obhajoby, nemohl žádnou z klíčových skutečností bezpečně označit za nepravdivou. Platilo to pro revizní činnost obžalovaného K. z 12. 11. 2010 a navazující zprávu z 16. 11. 2010, i pro předávací protokol mezi XXXXX (obž. K.) a XXXXX (obž. B.). Nebylo prokázáno, že by obžalovaní předstírali stav úplné dokončenosti před ERÚ, ani že by obžalovaný B. od podání žádosti do vydání licence tajil před ERÚ nedokončenost výroby FVE. Z předešlých úvah vzešel zprošťující výrok soudu podle § 226 písm. a) tr. řádu, neboť nebylo prokázáno, že se staly skutky, jak byly popsány v obžalobě. Bylo zřejmé, že probíhala stavba FVE Havřice, ale nebyly bezpečně prokázány ty části skutkového děje, které měly být základem podvodného jednání. Se zprošťujícím výrokem se obligatorně vázalo odkázání poškozených s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 3 trest. řádu.
137. Na konec odůvodnění soud doplňuje, že zprošťující výrok z povahy věci neznamená opak vyřčeného. Soud byl daleko od toho konstatovat, že byla pravdivá revizní zpráva z 12. 11. 2010, že odpovídal skutečnosti protokol o předání a převzetí díla z 16. 12. 2010, anebo že by dokončenost FVE Havřice ladila s údaji poskytnutými v řízení před ERÚ, při prvním paralelním připojení, při uzavírání smluv s provozovatelem distribuční soustavy a při uplatňování nároku na podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 1, 2 tr. řádu).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr. řádu).

Brno 29. září 2021

Mgr. Tomáš Kurfiřt v. r.
předseda senátu

